

สื่อลามกอนาจารเด็ก:

กฎหมายแม่แบบและการทบทวนบทกฎหมายของแต่ละประเทศทั่วโลก

ปี 2553 ♦ ฉบับแก้ไขครั้งที่ 6

สิ่งตีพิมพ์ของ
The Koons Family Institute on International Law & Policy,
โครงการริเริ่มใน

International Centre
FOR MISSING & EXPLOITED CHILDREN

สื่อลามกอนาจารเด็ก:
กฎหมายแม่แบบและการทบทวนบทกฎหมายของแต่ละประเทศทั่วโลก

สงวนลิขสิทธิ์ จ 2551 ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ

ฉบับแก้ไขครั้งที่หก

*โครงการนี้ได้รับเงินทุนผ่านจากหมายเลขอนุญาตเลขที่ S-INLEC-04-GR-0015 ของหน่วยงานรัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกา ICMEC ขอขอบพระคุณสำหรับเงินทุนอุดหนุนในครั้งนี้
ในขณะนี้โครงการได้รับการสนับสนุนเป็นบางส่วนโดยมูลนิธิการกุศล "The Woods" (A Ware Family Foundation)
ข้อคิดเห็น คำวินิจฉัย และข้อสรุป หรือข้อเสนอแนะใดๆ ในบทความนี้เป็นของผู้ประพันธ์และไม่ใช่มิเป็นของ
หน่วยงานรัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกา มูลนิธิการกุศล "The Woods" หรือผู้บริจาครายอื่นๆ*

เกี่ยวกับเรา

ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (ICMEC) คือองค์กรระดับโลกในการเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องเด็กจากการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบและการถูกลักพาตัว

งานของ ICMEC คือการให้คำมั่นสัญญาให้แก่เด็กและครอบครัวโดย:

จัดตั้งทรัพยากรทั่วโลกเพื่อค้นหาเด็กที่สูญหายและป้องกันแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยมิชอบ

สนับสนุนการสร้างศูนย์ปฏิบัติการแห่งชาติโดยยึดตามแบบจำลองความเป็นพันธมิตรกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

การสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศเพื่อเผยแพร่รูปภาพและข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่สูญหาย

จัดเตรียมการฝึกอบรมตามข้อบังคับของกฎหมาย อัยการ ผู้พิพากษา ผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมาย องค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ

และข้าราชการ สนับสนุนและเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมาย สนธิสัญญา และระบบต่างๆ เพื่อปกป้องเด็กทั่วโลก

จัดให้มีการประชุมผู้เชี่ยวชาญระดับนานาชาติเพื่อสร้างความตระหนัก ส่งเสริมและเพิ่มการทำงานร่วมกัน

รวมถึงความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ

อีกทั้งยังเป็นผู้นำของพันธมิตรทางด้านการเงินทั่วโลกเพื่อขจัดสื่อลามกอนาจารเด็กจากอินเทอร์เน็ต

The Koons Family Institute on International Law & Policy (The Koons Family Institute) คือ

หน่วยงานวิจัยภายในองค์กรของ ICMEC The Koons Family Institute

ดำเนินงานและรับผิดชอบในการจัดทำงานวิจัยเริ่มต้นเกี่ยว

กับสถานะของการออกกฎหมายว่าด้วยการล่วงละเมิดทางเพศในเด็กและการปกป้องเด็กทั่วโลก

รวมถึงร่วมมือกับพันธมิตรอื่นๆ ในสาขานี้เพื่อระบุและวัดผลเกี่ยวกับภัยคุกคามที่เกิดขึ้นกับเด็ก และแนวทางที่ ICMEC

สามารถสนับสนุนให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเพื่อช่วยให้เด็กมีความปลอดภัยมากขึ้น The Koons Family Institute

ทำงานเพื่อต่อสู้กับการลักพาตัวเด็กและการล่วงละเมิดทางเพศในเด็กในหลายๆ รูปแบบ:

โดยการสร้างเครื่องมือทางกฎหมาย การสร้างความร่วมมือระดับนานาชาติ การจัดประชุม

หรือจัดการพบปะหารือให้กับนักคิดที่มีชื่อเสียงและผู้นำแนวคิดต่างๆ

และการสร้างหลักปฏิบัติที่เหมาะสมในการฝึกอบรมและการใช้งานเทคโนโลยี

ICMEC รู้สึกซาบซึ้งต่อการสนับสนุนของผู้ก่อตั้งและผู้อุปถัมภ์ที่ให้ความช่วยเหลือแก่เราหากไม่มีพวกเขาเหล่านี้
งานของเราจะไม่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้

ผู้อุปถัมภ์ที่ร่วมก่อตั้ง

ICMEC

Microsoft Corporation

The Koons Family

Sheila Johnson

มูลนิธิการกุศล "The Woods"

The Koons Family Institute

The Koons Family

Microsoft Corporation

มูลนิธิ Eli and Edythe Broad

ผู้อุปถัมภ์ที่ให้ความช่วยเหลือ

ICMEC

Franz Humer

The Estate of Sari Asher

COMPAQ

Standard Chartered Bank Singapore

Abraham และ Yvonne Cohen

Alain Mrioux

AOL Inc.

มูลนิธิ Motorola

Rena Rowan และ Vic Damone

Virgin Atlantic – Change for Children

The Koons Family Institute

Dakis และ Lietta Joannou

Adam Lindemann และ Amalia Dayan

Ephraim และ Catherine Gildor

Sonnabend Gallery

Agnes Gund

Milly และ Arne Glimcher

มูลนิธิของตระกูล Bell

สารบัญ

คำนำ	หน้า i
กิตติกรรมประกาศ	หน้า ii
ข้อมูลสรุป	หน้า iii
กฎหมายแม่แบบ	หน้า 1
คำจำกัดความ	หน้า 1
การกระทำผิดกฎหมาย	หน้า 2
รายงานแบบบังคับ	หน้า 4
การลงโทษและการตัดสินลงโทษ	หน้า 5
กฎหมายระหว่างประเทศ	หน้า 7
พิธีสารเลือกรับว่าด้วยเรื่องการค้าขายเด็ก โสเภณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก	หน้า 7
อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	หน้า 8
อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันเด็กมิให้ถูกนำไปแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบและการถูกทารุณกรรมทางเพศ	หน้า 9
การทบทวนกฎหมายของแต่ละประเทศทั่วโลก	หน้า 11
อัฟกานิสถาน – แองโกลา	หน้า 11
แอนติกาและบาร์บูดา – บาร์บาโดส	หน้า 12
เบลารุส - บอตสวานา	หน้า 13
บราซิล – บุรุนดี	หน้า 14
กัมพูชา - ชิลี	หน้า 15
จีน – โครเอเชีย	หน้า 16
คิวบา – สาธารณรัฐโดมินิกัน	หน้า 17
เอกวาดอร์ - กาบอง	หน้า 18
แกมเบีย - กียานา	หน้า 19
เฮติ - อินโดนีเซีย	หน้า 20
อิหร่าน – โคโซโว	หน้า 21
คูเวต – ลิทัวเนีย	หน้า 22
ลักเซมเบิร์ก - มอริทานี	หน้า 23
มอริเชียส - นามิเบีย	หน้า 24
นาอูรู - นิคاراกัว	หน้า 25
ไนเจอร์ - ปาปัวนิวกินี	หน้า 26
ปารากวัย – กาดาร์	หน้า 27
โรมาเนีย – ซาอุดีอาระเบีย	หน้า 28
เซเนกัล – แอฟริกาใต้	หน้า 29
เกาหลีใต้ – สวีเดน	หน้า 30
สวิสเซอร์แลนด์ – ตินีเซีย	หน้า 31
ตุรกี – อุรุกวัย	หน้า 32
อุซเบกิสถาน – ซิมบับเว	หน้า 33
สรุป	หน้า 34

คำนำ

ชีวิตของเด็กๆ ที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบโดยผ่านทางสื่อลามก เด็กนั้นจะถูกเปลี่ยนแปลงไป ไม่ใช่เพียงแต่ถูกทำร้ายทางเพศเท่านั้น แต่ยังเป็นประวัติของการถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบอย่างถาวรอีกด้วย เมื่อมีการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศเกิดขึ้น อาชญากรอาจทำการบันทึกเหตุการณ์เหล่านั้นลงบนฟิล์มหรือวีดีโอ หลักฐานการบันทึกภาพนี้จะกลายมาเป็น "อาวุธ" ที่จำเป็นในการใช้แบลคเมลเด็กเพื่อให้เด็กยอมจำนนต่อไป ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการยังคงความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและปกปิดเป็นความลับ อาชญากรสามารถใช้ภาพหลักฐานเหล่านี้เพื่อให้เกิด "การจินตนาการอยากที่จะทำอีก" ของการเพื่อฝันทางเพศของพวกเขาเหล่านั้น

ในปัจจุบันนี้อาชญากรผู้ทำร้ายเด็กทางเพศจำนวนมากได้ใช้เทคโนโลยีของคอมพิวเตอร์ในการจัดตั้ง การเก็บรักษา และใช้เพิ่มจำนวนการสะสมภาพสื่อลามกเด็กให้มากขึ้น ภาพของเด็กที่ถูกทำขึ้นอย่างผิดกฎหมายนั้นมีความบนอินเทอร์เน็ต และบ่อยครั้งอาชญากรจะทำการซื้อขายแลกเปลี่ยนรูปที่ถูกส่งละเมิดทางเพศในกลุ่มของพวกเขาเอง เมื่อรูปภาพเหล่านั้นอยู่บนอินเทอร์เน็ตแล้ว มันไม่สามารถจะถูกนำเอากลับคืนมาได้และมันยังคงวนเวียนอยู่ในนั้นตลอดไป ดังนั้น เด็กในรูปได้ตกเป็นเหยื่อซ้ำอีกครั้งเมื่อภาพเหล่านั้นถูกดูซ้ำแล้วซ้ำเล่า

อินเทอร์เน็ตเป็นจุดสร้างโลกใหม่ที่ตื่นเต้นของข้อมูลและการสื่อสารสำหรับทุกคนที่ได้เข้าไปใช้บริการออนไลน์ ในขณะที่เทคโนโลยีนี้เปิดโอกาสที่ดีเยี่ยมแก่เด็กและผู้ใหญ่ได้เรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างในสากลโลกที่เราอาศัยอยู่ แต่มันยังส่งผลกระทบนี้ไม่ถ่วงต่อการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยมิชอบโดยเฉพาะผ่านการแพร่รูปภาพเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ การพัฒนา การเข้าถึงที่เพิ่มขึ้น และการใช้เทคโนโลยีของคอมพิวเตอร์ของทางบ้านได้เปลี่ยนแปลงการเผยแพร่ภาพลามกอนาจารเหล่านั้นโดยทำให้การเข้าครอบครองและเผยแพร่ได้ง่ายขึ้นและต้นทุนการผลิตและการแพร่ภาพเหล่านั้นถูกลง โดยเฉพาะการส่งภาพข้ามผ่านเขตแดนระหว่างชาติ

ไม่มีประเทศใดที่ปลอดภัยจากการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบประเภทนี้ และเพื่อให้แน่ใจได้ว่าเด็ก ๆ ในโลกนี้ได้ถูกป้องกันดูแล สิ่งนั้นต้องได้รับความร่วมมือพยายามจากภาครัฐบาล การบังคับด้วยกฎหมาย และจากประชาสังคม

มันเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องจดบันทึกไว้ว่าการทบทวนตัวบทกฎหมายประกอบกับกฎหมายแม่แบบของเรานั้นไม่ได้เป็นการวิพากษ์วิจารณ์แต่ค่อนข้างเป็นการประเมินถึงสถานการณ์ในปัจจุบันและตระหนักถึงปัญหาและเรียนรู้จากประสบการณ์ของซึ่งกันและกัน ยิ่งไปกว่านั้น การไม่มีตัวบทกฎหมายเฉพาะว่าด้วยเรื่องสื่อลามกเด็กไม่ได้หมายถึงว่าการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยมิชอบและการทารุณเด็กในรูปแบบอื่นจะไม่ใช่เป็นการทำผิดกฎหมาย

การตระหนักถึงความสำคัญในการพิจารณาของต่างวัฒนธรรม ศาสนา สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และมาตรฐานทางการเมือง กฎหมายแม่แบบของเราซึ่งต่างจากพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับจริงมีความคล้ายคลึงมากกับรายการความคิดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับประเทศทั่วโลก

ตั้งแต่เราได้ตีพิมพ์รายงานนี้เป็นครั้งแรกในเดือน เมษายน 2549 นั้นทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายในหลาย ๆ ประเทศ เช่น บราซิล คอสตาริกา สาธารณรัฐเช็ก ฮิยิปด์ อินเดียน มอลโดวา และโปรตุเกส และเรายังได้เห็นว่ามีกรณีเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเรื่องนี้ในอีกหลายๆ ประเทศ ถึงกระนั้นก็ตาม ยังมีอีกมากมายหลายประเทศที่เราจะต้องดำเนินการทำให้สำเร็จ เราสนับสนุนส่งเสริมพระราชบัญญัติอย่างต่อเนื่องในส่วนของรัฐบาลและเราสรรเสริญในความพยายามของสังคมนานาชาติที่ได้คำนึงถึงปัญหานี้ในประเทศทั่วโลกและผลกระทบของสื่อลามกอนาจารเด็กโดยผ่านนิติกรรมสากลหลายๆ ฉบับซึ่ง สามนิติกรรมได้ถูกนำมาเพิ่มเติมในส่วนของ "กฎหมายสากล" ในรายงานฉบับนี้

เรายังคิดในแง่ดีด้วยการท้าวใจ รายงาน และคำแนะนำของเราจะทำให้ทั่วโลกเข้าใจและห่วงกังวลกับเรื่องนี้เพิ่มมากขึ้น และในท้ายที่สุดทำให้รัฐบาลของประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้รับเอาและประกาศใช้กฎหมายมากเท่าที่จำเป็นที่จะปกป้องคุ้มครองกันเหยื่อที่ไร้เดียงสาให้ได้มากที่สุดจากอาชญากรรมที่โหดเหี้ยมที่สุด

Ernie Allen

เอิร์นนี่ แอลเลน ประธานและผู้บริหารสูงสุด
ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผล
ประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ

กิตติกรรมประกาศ

เราขอขอบพระคุณองค์กรและบุคคลเหล่านี้สำหรับความช่วยเหลือและแนะนำอย่างยอดเยี่ยมในการศึกษาวิจัยกฎหมายแห่งชาติว่าด้วยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็กดังต่อไปนี้:

- ❖ องค์กรตำรวจสากล
- ❖ บริษัท ไมโครซอฟ คอร์ปอเรชั่น
- ❖ เอกอัครราชทูตและเจ้าหน้าที่สถานทูตและสถานกงสุลในประเทศสหรัฐอเมริกา
- ❖ เอกอัครราชทูตและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกิจประจำสหประชาชาติในกรุง นิวยอร์ก
- ❖ สถานทูต ณ กรุงพนมเปญ กัมพูชา และเอกอัครราชทูต Carol A. Rodley;๑
- ❖ บริษัทกฎหมายทั่วโลกของ Orrick, Herrington & Sutcliffe LLP
- ❖ องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์การการกุศลทั่วโลกที่ช่วยป้องกันคุ้มครองเด็ก
- ❖ หน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายทั้งหลาย ตำรวจ และทนายความทั่วโลกผู้ตอบสนองคำขอร้องช่วยเหลือของเรา
- ❖ พนักงานของศูนย์แห่งชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ และ
- ❖ พนักงานของศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ โดยเฉพาะ: Jessica Sarra, *ผู้อำนวยการ บริหาร*, Sandra S. Marchenko, *ผู้อำนวยการ The Koons Family Institute on International Law & Policy*; Christina Portz, *ผู้จัดการโครงการ*, Nina Antony, *พนักงานกฎหมายฝึกหัด*; Elizabeth Sharp, *พนักงานกฎหมายฝึกหัด* และ Michelle Kaminsky, *พนักงานกฎหมายฝึกหัด*

และเราขอขอบคุณมูลนิธิการกุศล “The Woods” สำหรับความช่วยเหลืออย่างมากในโครงการนี้ มูลนิธินี้เป็นผู้นำอย่างแท้จริงเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทั่วโลกเพื่อปกป้องเด็ก

ข้อคิดเห็นและความเห็นที่อยู่ในสิ่งตีพิมพ์ฉบับนี้เป็นของศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบและไม่ใช้แสดงถึงตำแหน่งทางการหรือนโยบายขององค์กรหรือบุคคลอื่นๆ ที่ช่วยในการทำวิจัย

ข้อมูลสรุป

รายงานฉบับนี้ได้ถูกเผยแพร่ครั้งแรกในเดือนเมษายน 2549

โดยศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ

(International Centre for Missing & Exploited Children (ICMEC)) ICMEC

ได้ยังคงปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเรื่องกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กในปัจจุบันนี้ที่

ได้จัดขึ้นในกลุ่มประเทศสมาชิกองค์กรตำรวจสากลทั้งหมด

เพื่อที่จะได้มีการเข้าใจกฎหมายที่มีอยู่เดิมมากขึ้นและจะเป็นตัววัดว่าปัญหานี้นั้นอยู่จุดไหนของระเบียบวาระการประชุม

ของนโยบายทางการเมืองแห่งชาติ¹ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราต้องการดูว่ากฎหมายแห่งชาตินั้น: (1)

ได้มีบทบัญญัติเฉพาะไว้แล้วเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กหรือไม่; (2)

ได้บัญญัติค่าจำกัดความของสื่อลามกอนาจารเด็กเอาไว้หรือไม่; (3)

ได้บัญญัติไว้ว่าการใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยส่งเสริมการใดที่ผิดกฎหมาย ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่;

(4)

ได้บัญญัติไว้ว่าการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กโดยไม่คำนึงถึงจุดประสงค์ของการเผยแพร่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่ และ (5) ได้มีการบัญญัติบังคับหรือกฤษฎีกาอื่นบังคับให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP)

รายงานเว็บไซต์ที่เผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กหรือไม่

ในช่วงฤดูร้อนของปี ค.ศ. 2552, ICMEC ดำเนินการ

ได้ทำการปรับปรุงงานวิจัยของเราเกี่ยวกับกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยการขยายประเภทสมาชิกตำรวจสากลจาก

187 ประเทศเป็น 196 ประเทศ งานของเรา รวมถึง งานวิจัยอิสระ รวมถึงการติดต่อโดยตรงกับสถานทูตต่างๆ

ในกรุงวอชิงตัน ดีซี เพื่อให้มั่นใจถึงความถูกต้องแม่นยำของรายงาน

ยังเป็นที่น่าเศร้าใจว่า ผลสำรวจครั้งสุดท้ายยังนำตกตะลึงอยู่ จากการสำรวจ มีการทบทวนใน 196 ประเทศ:

- ❖ มีเพียงแค่ 45 ประเทศเท่านั้นที่มีกฎหมายเพียงพอที่จะต่อต้านการทำผิดกฎหมายของสื่อลามกอนาจารเด็กได้ (8 ประเทศสมาชิกได้ทำตามหลักเกณฑ์ที่กล่าวไว้ข้างต้นครบหมดทุกข้อ และ 37 ประเทศสมาชิกได้ทำตามหลักเกณฑ์ทุกข้อยกเว้นข้อสุดท้าย ที่เกี่ยวกับการบังคับรายงานของ ISP) และ
- ❖ มี 89 ประเทศที่ไม่มีกฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็กใดๆ เลย

และกลุ่มประเทศสมาชิกขององค์กรตำรวจสากลที่เหลือนั้นมีกฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก:

- ❖ 52 ประเทศไม่ได้มีการบัญญัติค่าจำกัดความของสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในกฎหมายแห่งชาติ
- ❖ 18 ประเทศไม่ได้มีการบัญญัติไว้ว่าการใช้คอมพิวเตอร์ที่เป็นตัวช่วยส่งเสริมการใดที่ผิดกฎหมายถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมายและ
- ❖ 33 ประเทศไม่ได้บัญญัติไว้ว่าการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กโดยไม่คำนึงถึงจุดประสงค์ของการเผยแพร่เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

มีนิยามค่าจำกัดความของ "สื่อลามกอนาจารเด็ก"

ขณะที่ค่าจำกัดความของ "สื่อลามกอนาจารเด็ก" มีความหมายโดยนัยว่า

สื่อลามกอนาจารธรรมดาซึ่งมีเด็กเป็นประเด็นและมักจะไม่ได้อธิบายถึงความเป็นจริงและขอบเขตของภาพที่ถูกแสวงหา

ผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบของเหยื่อเด็กผู้เคราะห์ร้าย

การใช้ค่าจำกัดความนี้ตลอดรายงานเล่มนี้ไม่ได้มีความหมายโดยนัยว่าเด็ก ๆ "ยอม" ต่อการกระทำทางเพศใดๆ

ที่พรรณนาให้เห็นในภาพต่างๆ²

¹ รายงานฉบับแรกจากที่มีการแก้ไขปรับปรุงห้าครั้งได้มุ่งเน้นไปที่ประเทศสมาชิกองค์กรตำรวจสากลเท่านั้น ฉบับแก้ไขครั้งที่หกได้มีจำนวนประเทศสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น 196 ประเทศทั่วโลก

² Janis Wolak et al., *Child-Pornography Possessors Arrested in Internet-Related Crimes: Findings from the National Juvenile Online Victimization Study* vii, n.1 (ศูนย์ป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ ฉบับปี 2548) [ต่อไปนี้เรียกว่า *Child-Pornography Possessors*]

แต่คำจำกัดความนี้ถูกใช้เพราะว่ามันเป็นการแสดงคำพูดที่ทำให้โดยสาธารณชนส่วนใหญ่จำได้ทันที ซึ่ง ณ ที่นี้ต้องการอธิบายถึงรูปแบบของการล่วงละเมิดทางเพศของเด็ก³

สำหรับจุดประสงค์ของรายงานนี้ “สื่อลามกอนาจารเด็ก” รวมถึงแต่ไม่ได้จำกัดถึง “การแสดงใดๆ ไม่ว่าจะป็นวิธีการใดๆ ก็ตามของเด็กที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมทางเพศอย่างเด่นชัด ไม่ว่าจะทำจริงหรือแสร้งทำก็ตาม หรือการแสดงส่วนของอวัยวะเพศเด็กสำหรับจุดประสงค์เกี่ยวกับทางเพศเป็นหลัก”⁴ ทั้งนี้รวมถึงการใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการทำการแสดงนั้นๆ

วิธีการ

การศึกษาวิจัยกฎหมายแห่งชาติว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็กได้เริ่มขึ้นในเดือนพฤศจิกายน 2547

แหล่งข้อมูลหลักรวมถึง LexisNexis

หรือการสำรวจของกลุ่มประเทศสมาชิกที่แต่เดิมถูกจัดตั้งขึ้นโดยองค์กรตำรวจสากลเกี่ยวกับเรื่องว่าด้วยกฎหมายเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ

และการเสนอร่างพิจารณาของรัฐบาลต่อผู้เขียนรายงานการประชุมพิเศษของ U.N. ว่าด้วยเรื่องการขายเด็ก โสเภณีเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก ไปพร้อมกันกับรายงานของ U.N. ในเรื่องสื่อลามกเด็กบนอินเทอร์เน็ต

และติดต่อโดยตรงกับองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ในประเทศนั้น หน่วยงานและเจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมาย และทนายความ

การวิเคราะห์เชิงกฎหมายถูกจัดทำขึ้นและผลเบื้องต้นได้ถูกเรียบเรียงได้ก็ต่อเมื่อข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ถูกรวบรวมไว้แล้วในเดือนมกราคม 2549

ได้มีการส่งจดหมายถึงเอกอัครราชทูตประจำสถานทูตของประเทศสมาชิกองค์กรตำรวจสากลในกรุงวอชิงตัน ดี ซี ในกรณีที่ไม่มีการซื้อสถานทูตนั้นๆ

จดหมายจะถูกส่งไปถึงเอกอัครราชทูตของคณะทูตถาวรประจำสหประชาชาติในเมืองนิวยอร์ก

จดหมายทั้งหมดประกอบด้วยบทสรุปโครงการกฎหมายแม่แบบและรวมถึงผลลัพธ์เฉพาะของแต่ละประเทศด้วย

เอกอัครราชทูตจะถูกถามเพื่อพิสูจน์การทำสำรวจของเราและท่านเหล่านั้นจะต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ถ้าจำเป็น ข้อมูลต้องได้รับภายในวันที่ที่ระบุ

ในเดือนเมษายน ปีค.ศ. 2552 และอีกครั้งในเดือนพฤศจิกายนในปี ค.ศ. 2552

ได้มีการทำสำเนาแคมเปญของจดหมายฉบับนี้เพื่อให้มั่นใจว่าฉบับแก้ไขครั้งที่หกมีข้อมูลที่ทันสมัยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ จดหมายดังกล่าวจะทำให้สถานทูต

และ/หรือคณะทูตถาวรที่เกี่ยวข้องได้ทราบว่าจะมีสิ่งตีพิมพ์ฉบับแก้ไขอื่นของเอกสารฉบับนี้ออกมาในอนาคตอันใกล้

เช่นเดียวกับจดหมายที่มีการจัดส่งในปี 2549 จะมีการขอให้สถานทูตต่างๆ

ตรวจสอบงานวิจัยของเราและแจ้งข้อมูลที่ถูกต้องแก่เราในวันที่ที่กำหนด นอกจากนี้

งานวิจัยและการวิเคราะห์ทางกฎหมายที่ครอบคลุมเกี่ยวกับกฎหมายสื่อลามกอนาจารเด็กเดิมที่มีอยู่ในแต่ละประเทศสมาชิก 196 ประเทศต่างก็อ้างอิงรายงานนี้

หัวข้อที่กล่าวถึง

หัวข้อพื้นฐานที่ได้กล่าวไว้ในกฎหมายแม่แบบในส่วนของรายงานนี้รวมถึง:

- (1) นิยามของ “เด็ก” สำหรับจุดประสงค์ในการทำสื่อลามกอนาจารเด็ก คือใครก็ตามที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายที่กำหนดอายุบุคคลให้สามารถยินยอมทำกิจกรรมทางเพศได้;
- (2) นิยามของ “สื่อลามกอนาจารเด็ก” และเป็นที่ยืนยันว่าคำนิยามนี้รวมถึงคำจำกัดความเฉพาะที่ใช้ในคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต;
- (3) การบัญญัติการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในกฎหมายอาญาแห่งชาติรวมถึงการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงจุดประสงค์ของการเผยแพร่สื่อและรวมไปถึงการดาวน์โหลดหรือการดูภาพลามกอนาจารนั้นบนอินเทอร์เน็ต;
- (4) มีบทลงโทษที่แน่นอนสำหรับบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายซึ่งเป็นผู้ยินยอมให้เด็กในปกครองมีส่วนร่วมในสื่อลามกอนาจารเด็ก;

³ รายละเอียดเหมือนในอดีตก่อนหน้า

⁴ Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the Sale of Children, Child Prostitution and Child Pornography (พิธีสารเลือกรับว่าด้วยอนุสัญญาสิทธิเด็กเกี่ยวกับการขายเด็ก โสเภณีเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก) G.A. Res. 54/263, Annex II, U.N. Doc. A/54/49, Vol. III, art. 2, para. c, บังคับใช้ 18 มกราคม 2543 [ต่อไปนี้เรียกว่า *Optional Protocol*]

- (5) ลงโทษผู้ที่รู้แหล่งของสื่อลามกอนาจารเด็ก;
- (6) รวมถึงบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องของผู้เตรียมการ;
- (7) ลงโทษผู้ที่พยายามก่ออาชญากรรม;
- (8) กำหนดให้มีการบังคับทำรายงานของผู้เชี่ยวชาญด้านดูแลสุขภาพอนามัยและบริการทางสังคม ครู
เจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมาย ช่างล้างอัดรูป ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT)
ผู้ให้บริการทางอินเทอร์เน็ต (ISP) บริษัทบัตรเครดิตและธนาคาร;
- (9) การคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดทางกฎหมายของเด็กที่เข้ามีส่วนร่วมในสื่อลามกอนาจาร; และ
- (10) เพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผู้มีส่วนร่วมในการก่ออาชญากรรมและผู้ที่มีส่วนร่วมในการกระทำอื่นๆ
ที่เข้าข่ายในการที่อาจจะถูกพิจารณาคัดโทษได้

กฎหมายแม่แบบ

กลยุทธ์ด้วยทฤษฎีที่ครอบคลุมมีจุดประสงค์เพื่อที่จะต่อต้านสื่อลามกอนาจารเด็กและให้มีการบังคับใช้กฎหมายในการไต่สวนอย่างแข็งขันและดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดได้นั้นต้องขยายความมากกว่าการกระทำอาชญากรรมบางอย่างโดยอาชญากรผู้ทำร้ายเด็กทางเพศ ในขณะที่เห็นได้ชัดว่ากลยุทธ์ด้วยทฤษฎีที่ครอบคลุมนี้มีความสำคัญนอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้แล้ว คือ การนิยามคำจำกัดความที่เพียงพอในการใช้ในประมวลกฎหมายอาญา การบัญญัติกฎหมายความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ เพิ่มมาตรการลงโทษ การยึดทรัพย์สิน และบทบัญญัติว่าด้วยการเพิ่มโทษให้รุนแรงขึ้น

ส่วนประกอบของกฎหมายแม่แบบในสิ่งตีพิมพ์ฉบับนี้ได้ถูกแยกออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้:

- (1) คำจำกัดความ;
- (2) ผู้กระทำผิด;
- (3) รายงานภาคบังคับ; และ
- (4) การลงโทษและการตัดสินลงโทษ

คำจำกัดความ

นิยามของ "เด็ก" สำหรับจุดประสงค์ในการทำสื่อลามกอนาจาร คือ "ใครก็ตามที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี" โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายที่กำหนดอายุของบุคคลให้สามารถยินยอมทำกิจกรรมทางเพศได้

การกำหนดอายุของบุคคลให้สามารถยินยอมทำกิจกรรมทางเพศได้นั้นแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ และนี่เป็นอุปสรรคที่ท้าทายในการเห็นพ้องต้องกันในการป้องกันเยาวชนจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในระดับนานาชาติ ในขณะที่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีอาจจะสามารถยินยอมมีความสัมพันธ์ทางเพศได้อย่างอิสระ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าบุคคลนั้นสามารถยินยอมจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบในรูปแบบใดๆ ก็ตามได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสิ่งนี้รวมถึงสื่อลามกอนาจารเด็กด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นในกรณีที่ต้องมี "ความผิดตามกฎหมายของทั้ง 2 ประเทศเกิดขึ้น"

คือมีอาชญากรรมเกิดขึ้นที่ต่างประเทศให้ถือว่าอาชญากรผู้ก่ออาชญากรรมในต่างประเทศนั้นเสมือนกับได้ก่ออาชญากรรมในประเทศบ้านเกิดของเขาเองด้วยเพื่อที่อาชญากรจะได้ถูกดำเนินคดีในประเทศบ้านเกิดของเขาเอง เพราะฉะนั้นข้อตกลงที่จะกำหนดอายุว่าบุคคลใดยังเป็น "เด็ก" นั้นสำคัญมาก การเกิดช่องโหว่ใดๆ จะเป็นการป้องกันอาชญากรผู้ทำร้ายเด็กทางเพศจากการถูกดำเนินคดี

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ "เด็ก" ในจุดประสงค์ของสื่อลามกอนาจารเด็ก ควรจะถูกนิยามว่า "บุคคลใดก็ตามที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี"

นิยามของ "สื่อลามกอนาจารเด็ก" และรวมถึงคำจำกัดความเฉพาะที่ใช้ในคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

ทั้งนี้เพื่อจัดคำถามค้างคาใจของผู้กระทำผิดหรือของการบังคับใช้กฎหมาย ผู้พิพากษา คณะลูกขุนว่า สื่อลามกอนาจารเด็กควรถูกนิยามให้มีคำจำกัดความที่เพียงพอในกฎหมายแห่งชาติ คำจำกัดความอย่างน้อยควรรวมถึงการแสดงหรือการพรรณนาใดๆ ที่สามารถมองเห็นได้ว่าเด็กมีส่วนเกี่ยวข้องพัน (ไม่ว่าจะทำจริงหรือแสร้งทำ) กับการแสดง หรือการเล่นละคร หรือผลงานเกี่ยวกับทางเพศ นอกจากนี้ยังมีคำหรือวลีที่อยู่ใต้คำจำกัดความของ "สื่อลามกอนาจารเด็ก" ที่จำเป็นต้องมีการอธิบายเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น คำว่า "พฤติกรรมทางเพศจำลอง," "พฤติกรรมทางเพศที่ชัดเจน," "งานศิลปะลามก หรือโป๊ที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะทางเพศ" และ "การแสดงออก, การกระทำ หรือการปฏิบัติทางเพศ" ที่จำเป็นต้องมีคำจำกัดความ

มากกว่านั้นมันควรเป็นข้อบังคับว่าด้วยเรื่องการกำเนิดของอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กในทุกรูปแบบรวมถึงแต่ไม่จำกัดถึง ฟิล์ม ดีวีดี ซีดี-รอม แผ่นดิสก์ ซีดี-อาร์ และสื่อเกี่ยวกับอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบอื่น ซึ่งวิธีทั้งหลายทำให้สื่อลามกอนาจารเด็กสามารถถูกเผยแพร่ได้ รวมถึงการแพร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ตและโดยวิธีทั้งหมดนี้สื่อลามกอนาจารเด็กสามารถถูกครอบครองโดยการดูภาพบนอินเทอร์เน็ตหรือดาวน์โหลดรูปภาพเก็บไว้บนคอมพิวเตอร์

การกระทำผิดกฎหมาย

การรวบรวมการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในประมวลกฎหมายอาญา

มีเพียงแต่กฎหมายแรงงานเด็กที่ห้ามใช้การกดขี่แรงงานเด็กในรูปแบบที่แย่ที่สุดรวมถึงสื่อลามกอนาจารเด็กที่ไม่มีคำบรรยายละเอียดเฉพาะเจาะจงที่เพียงพอ เกี่ยวกับรูปแบบการก่ออาชญากรรม บทลงโทษและการลงโทษ และเช่นเดียวกันกับกฎหมายแห่งชาติที่นิยามถึงคำว่า "การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ" ที่รวมถึงสื่อลามกเด็ก (ซึ่งตามปกติใช้ในประมวลกฎหมายว่าด้วยเรื่องการป้องกันเด็ก) แต่ไม่ได้ระบุรูปแบบการก่ออาชญากรรม หรือชี้ให้เห็นชัดถึงบทลงโทษ ในขณะที่บทบัญญัตินั้นเป็นก้าวแรกที่ดีสำหรับการตระหนักถึงปัญหาของสื่อลามกอนาจารเด็กว่าเป็นปัญหาร้ายแรงต่อสภาพความเป็นอยู่ของเด็ก สื่อลามกอนาจารเด็กเป็นอาชญากรรมชนิดหนึ่งและสมควรที่จะถูกตระหนักเช่นนั้น สื่อลามกอนาจารเด็กหมายถึงการบันทึกจดจำของความเสื่อมเสีย การทำร้าย การทารุณ การข่มขืนทางเพศของเด็ก

ยิ่งไปกว่านั้น

ประเทศที่มีการห้ามทั่วไปของสื่อลามกอนาจารโดยไม่คำนึงถึงว่าบุคคลที่ถูกพรณานั้นเป็นผู้ใหญ่หรือเยาวชนจะไม่มีการพิจารณาว่า "กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก" เพื่อจุดประสงค์ของรายงานนี้ เว้นเสียแต่ว่าประเทศนั้นมีการกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้นในกฎหมายแห่งชาติที่จะเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก การเพิ่มบทลงโทษสำหรับเด็กผู้ตกเป็นเหยื่อที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างความสำคัญระหว่างสื่อลามกผู้ใหญ่และสื่อลามกเด็ก

การมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงจุดประสงค์ของการเผยแพร่ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ภาพทุกภาพของสื่อลามกเด็กที่มีไว้ในครอบครองเป็นตัวส่งเสริมให้อุตสาหกรรมอันผิดกฎหมายนี้เติบโตเพิ่มมากขึ้น จากสื่อลามกเด็กแบบ "ทำขึ้นเฉพาะกิจ" คือ การขายรูปภาพเด็กถูกข่มขืนที่สร้างขึ้นเมื่อลูกค้าส่ง สื่อลามกเด็กแบบ "แสดงทันที" เมื่อผู้เป็นสมาชิกจ่ายเงินเพื่อดูการแสดงสดของการข่มขืนเด็กทางออนไลน์⁵

เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ถูกพรณอยู่ในภาพนั้นเด็กเล็กๆ ทุกที่และรูปเหล่านั้นเป็นรูปที่ชัดเจนและรุนแรงมากขึ้น องค์การเฝ้าดูอินเทอร์เน็ต (Internet Watch Foundation (IWF)) ในสหราชอาณาจักรได้รายงานจากรายงานที่ได้รับทั้งหมดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กที่ได้รับโดย IWF ในปี 2552 พบว่า 72% ของเหยื่อเป็นเด็กที่มีอายุไม่เกิน 10 ปี ในขณะที่ 23% เป็นเด็กที่มีอายุไม่เกิน 6 และ 3% เป็นเด็กที่มีอายุไม่เกิน 2 ปี⁶ นอกจากนี้ ในปี 2549 IWF ได้รายงานถึงเปอร์เซ็นต์ที่เพิ่มสูงขึ้นของภาพการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กที่มากที่สุดทางออนไลน์จาก 7% ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 29% ในปี 2549 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอุปสงค์ที่เติบโตขึ้นเกี่ยวกับภาพการล่วงละเมิดทางเพศที่รุนแรงมากขึ้น⁷ แนวโน้มนี้ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจาก IWF ได้รายงานว่า 44% ของภาพดังกล่าวในปี 2552 ได้แสดงให้เห็นถึงการข่มขืนหรือการทารุณเด็ก⁸

นอกจากนี้ยังมีการยืนยันข้อมูลในลักษณะเดียวกันโดยงานวิจัยครั้งก่อนของสหรัฐฯ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า 83% ผู้ครอบครองภาพลามกอนาจารเด็กซึ่งถูกจับกุมมีรูปภาพของเด็กตั้งแต่อายุ 6 ถึง 12 ปี ในขณะที่ 39% มีภาพของเด็กตั้งแต่อายุ 3 ถึง 5 ปี และ 19% มีภาพของเด็กทารกและเด็กที่อายุต่ำกว่า 3 ปี⁹ 92% ของผู้ที่ถูกจับกุมมีภาพของผู้เยาว์ที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการร่วมเพศหรือการแสดงกิจกรรมทางเพศที่โจ่งแจ้ง ในขณะที่

⁵ Andrew Vachss, *Let's Fight This Terrible Crime Against Our Children*, PARADE, 19 กุมภาพันธ์ 2549 ที่ http://www.parade.com/articles/editions/2006/edition_02-19-2006/Andrew_Vachss (เข้าชมครั้งสุดท้ายวันที่ 21 สิงหาคม 2551) (ถูกจัดเก็บที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁶ องค์การเฝ้าดูอินเทอร์เน็ต (Internet Watch Foundation (IWF)), *รายงานการกุศลและรายงานประจำปี 2552* 18, ที่ http://www.iwf.org.uk/assets/media/annual-reports/IWF_2009_Annual_and_Charity_Report.pdf (เข้าชมครั้งสุดท้ายวันที่ 28 มิถุนายน 2553) (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ) [ต่อไปนี้เป็น IWF 2009]

⁷ องค์การเฝ้าดูอินเทอร์เน็ต (Internet Watch Foundation (IWF)), *รายงานการกุศลและรายงานประจำปี 2549* 19 (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ)

⁸ IWF 2009, *ไต่ถาม* 6 ที่กล่าวไว้ข้างต้น ที่ 14

⁹ *ผู้ครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก*, *ไต่ถาม* 2 ที่กล่าวไว้ข้างต้น ที่ 4

80% มีรูปภาพที่แสดงให้เห็นถึงการสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของเด็ก ทั้งนี้รวมถึง การทำอรัลเช็คส์ด้วย และ 21% มีภาพลามกอนาจารของเด็กที่แสดงให้เห็นถึงความโหดร้าย เช่น การข่มขืน การใช้แรงงานทาส หรือการทรมาน¹⁰ รูปภาพส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเด็กที่ถูกปิดปาก ผูกมัด เอาผ้าปิดตา หรือการกระทำทารุณกรรมทางเพศอื่น ๆ ที่ทำให้ได้รับความเจ็บปวด¹¹ การศึกษาเดียวกันนี้ได้โชว์ให้เห็นว่า 40%

ของผู้ที่ถูกจับจากการถูกรับรองสื่อลามกอนาจารเด็กเป็น “ผู้ที่กระทำผิด 2 อย่าง”

คือเป็นผู้ที่ล่วงละเมิดทางเพศเด็กและครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก

¹²ด้วยเหตุนี้ทำให้เห็นถึงว่าอาจจะมีความสัมพันธ์ระหว่างการมีไว้ในครอบครองและการกระทำทารุณทางเพศต่อเด็ก

การบัญญัติให้การมีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองนั้นเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ไม่เพียงจะเป็นตัวรังการเติบโตของอุตสาหกรรมนี้แต่ยังคงช่วยป้องกันการทารุณกรรมทางเพศอีกด้วย

การทำให้การดาวน์โหลดหรือดูภาพลามกอนาจารเด็กบนอินเทอร์เน็ตและใช้อินเทอร์เน็ตเป็นตัวเผยแพร่รูปนี้ ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ผู้กระทำผิดใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อที่จะดู ดาวน์โหลด เผยแพร่ ครอบครอง และซื้อขายแลกเปลี่ยน

สื่อลามกอนาจารเด็กเป็นประจำทุกวัน ดังนั้นตามที่ไดกล่าวไว้ข้างต้นว่า

ควรมีบทข้อมบังคับที่มีการระบุเฉพาะเจาะจงถึงการใช้อินเทอร์เน็ตหรือเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ตไม่ว่าทางใดในการผลิต ดู ครอบครอง หรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กหรือทางอื่นที่เป็นความผิดอันเกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

หมายเหตุ: มีความแตกต่างระหว่างการดูภาพบนอินเทอร์เน็ตและการดาวน์โหลดภาพนั้นจากอินเทอร์เน็ต

เราควรจะทำให้ทั้งการดูรูปและดาวน์โหลดรูปเป็นสิ่งผิดกฎหมายโดยมีการแยกแยะการกระทำผิดของสองอย่างนั้นให้เห็นชัดเจน

ลงโทษผู้ที่รู้แหล่งของสื่อลามกอนาจารเด็ก

การที่บุคคลใดได้มีการเสนอข้อมูล ยกตัวอย่างเช่น

ให้ที่อยู่ของเว็บไซต์เพื่อที่จะให้ผู้อื่นเข้าหาสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นได้ควรที่จะถูกลงโทษ

บุคคลที่ให้ความช่วยเหลือในการก่ออาชญากรรม (เช่น

ทราบว่ามีครอบครองหรือทราบว่ามีดาวน์โหลดสื่อลามกอนาจารเด็ก)

โดยการให้คำแนะนำหรือดำเนินการอำนวยความสะดวกต่อผู้ที่ทราบว่ามีครอบครองหรือทราบว่ามีดาวน์โหลดเนื้อหาที่ผิดกฎหมายจะต้องได้รับโทษ

ทำให้การกระทำของบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายซึ่งเป็นผู้ยินยอมให้เด็กในปกครองมีส่วนร่วมใน สื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายซึ่งเป็นผู้ยินยอมให้เด็กในปกครองมีส่วนร่วมในสื่อลามกอนาจารเด็กโดยมีการให้ความช่วยเหลือหรือกระทำการใดๆ ในการก่ออาชญากรรมครั้งแล้วครั้งเล่า เช่น ข่มขืน

การแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ การจู่โจมทางเพศ การทารุณกรรมทางเพศ

และการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก การกระทำทั้งหมดเป็นการกระทำที่ผิดต่อเด็กของเขาเหล่านั้น

ซึ่งการกระทำนี้เปรียบเสมือนเป็นการช่วยเหลือและยุยงส่งเสริมในการก่ออาชญากรรม

การยินยอมจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายไม่สามารถโอนให้แก่เด็กเพื่อที่จะมีส่วนร่วมในการทำสื่อลามกอนาจารเด็กได้

เปรียบเสมือนกับว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถยินยอมตามกฎหมายอนุญาตให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าที่กฎหมายระบุขยับขีวดยานพาหนะได้

ทั้งนี้ทั้งบิดามารดาและผู้ปกครองไม่สามารถทำการยินยอมแทนเด็กเพื่อให้เด็กเข้ามีส่วนร่วมในสื่อลามกอนาจารเด็กได้

การที่ชักนำเด็กเข้าสู่การสื่อลามกอนาจาร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการเงินหรือไม่ก็ตาม

มันเป็นการทรยศหักหลังและเป็นการละเมิดความเชื่อถือและหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นผู้ปกครองมากที่สุด

¹⁰ รายละเอียดเหมือน ที่ 5

¹¹ รายละเอียดเหมือน โน้ตก่อนหน้า

¹² รายละเอียดเหมือน ที่ viii

สุขภาพและความเป็นอยู่ของเด็กตกอยู่ในห่วงอันตรายและจะต้องมีการลงโทษเกิดขึ้นแก่ผู้ที่กระทำการทารุณกรรมและการกดขี่เหล่านั้น

การเตรียมการใดๆ ที่ผิดกฎหมายถือเป็นการกระทำผิดกฎหมาย

การเตรียมการหมายถึงการกระทำใดๆ โดยผู้ทำร้ายเด็กทางเพศได้ "เตรียม" เด็กให้มีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยทั่วไปแล้วการเตรียมการแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ การล่อลวงทางออนไลน์และการเผยแพร่หรือโชว์สื่อลามกอนาจาร (ผู้ใหญ่หรือเด็ก) ให้แก่เด็ก

การล่อลวงเด็กออนไลน์เพื่อให้มีการถ่ายทำการแสดงทางเพศเกิดขึ้นเมื่อผู้ทำร้ายเด็กทางเพศใช้อินเทอร์เน็ตเป็นตัวล่อเชื้อเชิญ หรือ ชักจูงเด็กให้มาพบเพื่อให้มีการถ่ายทำการแสดงทางเพศ ผู้ที่ทำร้ายเด็กทางเพศใช้อีเมล การส่งข้อความในทันที บอร์ดประกาศ และห้องสนทนาทำให้เด็กตายใจแล้วจึงมีการนัดพบเจอเห็นหน้ากัน

ผู้ทำร้ายเด็กทางเพศจะโชว์รูปสื่อลามก (ผู้ใหญ่หรือเด็ก)

ให้เด็กดูเพื่อที่จะทำให้เด็กเหล่านั้นขาดความยับยั้งชั่งใจและชักจูงในการทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องให้เป็นเรื่องปกติก และส่งเด็กเหล่านั้นให้ทำกิจกรรมทางเพศ¹³

การบัญญัติกฎหมายของการเตรียมการออนไลน์หรือกฎหมายว่าด้วยการล่อลวงทางออนไลน์อาจจะช่วยค้นหาเบาะแสผู้ทำร้ายเด็กทางเพศที่แอบแฝงอยู่ได้และในภายตอมจะเป็นการขจัดปัญหาการเอาเด็กมาเป็นเหยื่อเคราะห์ร้ายให้หมดไปได้

ลงโทษผู้ที่พยายามก่ออาชญากรรม.

เหตุผลเบื้องหลังที่ต้องการให้ความพยายามก่ออาชญากรรมถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายอาจจะเป็นการทำโทษบุคคลที่แสดงเจตนาให้เห็นถึงแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมโดยที่ไม่ต้องรอการก่ออาชญากรรมนั้นสิ้นสุดลง (เช่น การทำให้เด็กเป็นเหยื่อ)

โทษของการพยายามก่ออาชญากรรมนั้นอาจเริ่มต้นจากการเตือนผู้กระทำผิดซึ่งเป็นผู้ถูกส่งข้อความเตือนจากการเริ่มสู่การกระทำความผิดว่า ถึงแม้การก่ออาชญากรรมยังไม่เสร็จสิ้นก็จะไม่มีการยินยอมให้ดำเนินการต่อไป

รายงานแบบบังคับ

มีคำสั่งให้ผู้เชี่ยวชาญด้านดูแลสุขภาพอนามัยและการบริการทางสังคม ครู เจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมายช่างล้างอัดรูป ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ผู้ให้บริการทางอินเทอร์เน็ต (ISP)

บริษัทบัตรเครดิตและธนาคาร

รายงานเด็กที่เป็นผู้ต้องสงสัยของสื่อลามกอนาจารเด็กต่อหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานอื่น

กลุ่มบุคคลและองค์กรได้ถูกจัดไว้เป็น 3 ประเภท

ที่ควรจะต้องรายงานเด็กผู้ต้องสงสัยของกิจกรรมหรือการกระทำผิดใดๆ

เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารต่อหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานกฤษฎีกาอื่นๆ:

- (1) บุคคลผู้ซึ่งมีชีวิตประจำวันที่มีความสามารถเชี่ยวชาญที่ต้องพบปะเด็กๆ และมีหน้าที่ที่ต้องดูแลเด็กๆ เหล่านั้น;
- (2) บุคคลผู้ซึ่งมีชีวิตประจำวันที่มีความสามารถเชี่ยวชาญที่ไม่ต้องพบปะเด็กๆ แต่มีแนวโน้มที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้เพราะเป็นหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ; และ
- (3) องค์กรหรือบริษัทที่ให้การบริการของบริษัทเหล่านั้นเป็นการเผยแพร่กิจกรรมสื่อลามกอนาจารเด็กและเป็นผู้ที่ควรที่จะแสดงความรับผิดชอบต่ออุตสาหกรรม/ความรับผิดชอบต่อชุมชน/ความรับผิดชอบต่อสังคมในการดำเนินธุรกิจของเขาในแต่ละวัน

ในกลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่มีคำอธิบายในตัวเองแล้ว รวมถึงแต่ไม่จำกัดถึงผู้เชี่ยวชาญด้านดูแลสุขภาพและบริการทางสังคม ครู ครูที่ปรึกษาและเจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมาย

รวมถึงแต่ไม่จำกัดถึงผู้เชี่ยวชาญด้านดูแลสุขภาพและบริการทางสังคม ครู

ครูที่ปรึกษาและเจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมาย

¹³ Kim-Kwang Raymond Choo, *Online Child Grooming: (เด็กออนไลน์กรูมมิ่ง)*

(ยทวารสารสิ่งตีพิมพ์เกี่ยวกับการใช้เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ผิดประเภทสำหรับการเตรียมเพื่อการกระทำผิดกฎหมายกับเด็ก 7-8 (103 AIC Reports, 2009), ที่ <http://www.aic.gov.au/documents/3/C/1/%7B3C162CF7-94B1-4203-8C57-79F827168DD8%7Drpp103.pdf> (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 28 มิถุนายน 2553)

(ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)©

กลุ่มที่สองนี้คือกลุ่มของช่างล้างอัดรูปและผู้เชี่ยวชาญทางด้าน IT ผู้ซึ่งอาจจะเจอรูปลามกอนาจารเด็กขณะที่ทำการล้างอัดรูป หรือในขณะที่ซ่อมคอมพิวเตอร์ที่ลูกค้านำมาให้ซ่อม หรือในขณะที่ให้บริการด้านคอมพิวเตอร์แกพนักงานบริษัท กลุ่มบุคคลเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องค้นหาสิ่งผิดกฎหมายแต่เพียงแค่งานให้กับหน่วยงานที่เหมาะสมเมื่อเจอสิ่งผิดกฎหมาย

กลุ่มสุดท้ายนี้ส่วนใหญ่ประกอบด้วย ISP บริษัทบัตรเครดิต และธนาคาร ในหลายๆ กรณีหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายไม่อาจรู้เกี่ยวกับผู้ละเมิดสิทธิทางเพศเด็กถ้า ISP ไม่มารายงานให้ทราบ (ทั้งโดยความสมัครใจหรือว่าอยู่ภายใต้กฎหมายบังคับให้รายงาน) การที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูหรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นจำนวนมากนั้น ISP อยู่ในตำแหน่งที่สำคัญที่จะรายงานเกี่ยวกับผู้ต้องสงสัยด้วยเรื่องสื่อลามกเด็กให้กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายทราบ บทบังคับ “แจ้งให้ทราบและลบออก” ควรจะบัญญัติไว้ในกฎหมายแห่งชาติและควรพิจารณาให้ขึ้นเป็นกฎหมายบังคับใช้อุบัติให้ ISP สามารถรายงานเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ ทั้งนี้รวมถึงการการส่งภาพเหล่านั้นให้กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่ถูกแต่งตั้งให้มาดูแลเรื่องนี้

เกี่ยวกับกลุ่มสมาชิกอุตสาหกรรมการเงินนั้น การใช้บัตรเครดิตและการจ่ายเงินในรูปแบบอื่นในการซื้อสื่อลามกอนาจารเด็กสามารถทำได้ง่ายกว่าแต่ก่อนมาก การเผยแพร่ภาพบนอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นการอำนวยความสะดวกให้ผู้คนทั้งหลายนับล้านๆ คนทั่วโลกได้เข้ามาดู กลุ่มบริษัทการเงินต้องมีการตื่นตัวและต้องมีการค้นหาและรายงานสื่อลามกเด็กต่อหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่ถูกแต่งตั้งให้มาดูแลเรื่องนี้

การลงโทษและการตัดสินลงโทษ

การคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดทางกฎหมายของเด็กที่เข้ามีส่วนร่วมในสื่อลามกอนาจาร
ไม่ควรให้เด็กที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสื่อลามกอนาจารต้องรับผิดชอบต่อการกระทำผิดทางกฎหมายและกฎนี้ควรจะบัญญัติไว้อย่างชัดเจนในกฎหมายแห่งชาติ ไม่ว่าเด็กนั้นเป็นผู้สมยอมหรือถูกบังคับให้กระทำ ความเป็นจริงก็คือเด็กคนนั้นเป็นเหยื่อเด็กผู้เคราะห์ร้าย

การรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎหมายนั้นต้องเน้นที่ผู้ใหญ่ผู้ที่ทำให้ผิดและผู้ซึ่งรับผิดชอบต่อการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากเด็กและเขาได้กระทำร้ายต่อเด็ก

บทบัญญัติทางกฎหมายควรถูกบัญญัติให้อนุญาตให้มีการปกป้องเหยื่อเด็กผู้เคราะห์ร้ายที่มาเป็นพยานในการไต่สวนคดี ความทางกฎหมายที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งอนุญาตให้มีการใช้กล้องวงจรปิดในการให้ปากคำในบางกรณี และมีการขึ้นสำเนาสำหรับการปรากฏตัวของทนายเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในห้องพิจารณาคดี

เพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า
ผู้มีส่วนร่วมในการก่ออาชญากรรมและผู้ที่มีส่วนร่วมในการกระทำอื่นๆ
ที่เข้าข่ายในการที่อาจจะถูกพิจารณาคดีโทษได้

การฝ่าฝืนของกฎหมายที่ประกาศใช้เกี่ยวกับสื่อลามกเด็กทั้งหมดนั้นควรที่จะมีการบังคับให้มีการลงโทษที่รุนแรง ด้วยวิธีนั้นจะเห็นผลได้เลยแน่นอนว่าเป็นการยับยั้งการฝ่าฝืนได้อย่างแท้จริง¹⁴
ลำพังเพียงแค่ปรับและการลงโทษสถานเบาไม่น่าเป็นที่เพียงพอ

บทบัญญัติการตัดสินลงโทษควรจะพิจารณาถึงปัจจัยที่ทำให้ความผิดนั้นรุนแรงขึ้นและทำให้ได้รับบทลงโทษมากขึ้น¹⁵
บทบัญญัติการตัดสินลงโทษควรจะพิจารณาถึงปัจจัยที่ทำให้ความผิดนั้นรุนแรงขึ้นและทำให้ได้รับบทลงโทษมากขึ้น ปัจจัยที่ทำให้เกิดความผิดรุนแรงขึ้นอาจจะรวมถึงจำนวนภาพถ่ายที่ถูกผลิต/ถูกแสดง/ถูกเผยแพร่/ถูกครอบครอง

¹⁴ Eva J. Klain, *Prostitution of Children and Child-Sex Tourism: An Analysis of Domestic and International Responses* 47 (การค้าประเวณีของเด็กและการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก การวิเคราะหการตอบสนองในประเทศและระหว่างประเทศ) (Nat'l Ctr. for Missing & Exploited Children ed., 1999) [ต่อไปนี้เรียกว่า การค้าประเวณีของเด็กและการท่องเที่ยวทางเพศเด็ก].

¹⁵ รายละเอียดเหมือนโน้ตก่อนหน้า

ความรุนแรงของประวัติอาชญากรรมของผู้ที่ทำผิด การกระทำรุนแรงทางเพศต่อเด็ก (รวมถึง การข่มขืน การทรมาน และการผูกมัด) ที่มีการแสดงด้วยภาพนั้นถูกผลิต/ถูกแสดง/ถูกเผยแพร่/ถูกรับรองและการชมเชยที่อาจจะเกิดขึ้น หรือภัยอันตรายที่ผู้กระทำผิดอาจก่อขึ้นต่อชุมชนเมื่อผู้กระทำผิดถูกปล่อยให้เป็นอิสระ

สื่อมวลชนจากทั่วโลกได้รายงานว่

การกระทำอาชญากรรม¹⁶และการก่อการร้าย¹⁷อย่างเป็นระบบได้พุ่งเป้าไปยังสื่อลามกอนาจารเด็กเพิ่มขึ้นเพื่อสร้างรายได้ มาสนับสนุนกิจกรรมของตนเอง¹⁸ มีหลายเหตุผลที่สามารถนำมาอธิบายแนวโน้มนี้:

เหตุผลหลายอย่างที่ทำให้แนวโน้มของการกระทำเช่นนี้เพิ่มขึ้น คือ

มีเด็กจำนวนมากและสามารถเข้าหาเด็กเหล่านั้นได้ง่าย การทำสื่อลามกเด็กนั้นทำได้ง่ายและต้นทุนต่ำ และมีความต้องการสื่อลามกเด็กของตลาดสูงมาก

มันเป็นการทำกำไรได้อย่างมหาศาลและไม่มีอันตรายไปมากกว่าการใช้อาวุธและยาเสพติด

การเพิ่มบทลงโทษควรมีการตัดสินจำคุกแก่ผู้ก่ออาชญากรรม

ทั้งนี้เพื่อเป็นการยับยั้งการก่ออาชญากรรมหรือเป็นการทำให้องค์กรการก่ออาชญากรรมทำงานได้อย่างไม่ราบรื่น

การยึดทรัพย์สิน

ผู้ที่กระทำผิดในคดีแพ่งควรจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติการยึดทรัพย์สินที่อนุญาตให้มีการให้ยึดทรัพย์สินสมบัติ รายได้ ทรัพย์สิน ที่ได้มาจากการดำเนินกิจกรรมสื่อลามกอนาจารเด็ก¹⁹

ทรัพย์สินที่ถูกยึดมาได้นั้นสามารถถูกใช้ในการสนับสนุนโครงการของเด็กที่เคยถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ ใช้ในการดูแลรักษาเด็กฯ

ที่ได้รับอันตรายจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบและเหยื่อเด็กผู้เคราะห์ร้ายที่ต้องถูกดูแลรักษาเป็นพิเศษ²⁰

¹⁶ AM with Tony Eastley: Old Style Yakuza Regret Child Pornography Push (The Australian Broadcasting Corporation radio broadcast, Oct. 20, 2009), ที่ <http://www.abc.net.au/am/content/2009/s2718553.htm> (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 28 มิถุนายน 2553) (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

¹⁷ Richard Kerbaj และ Dominic Kennedy, Link Between Child Porn and Muslim Terrorists Discovered in Police Raids, TIMES ONLINE, Oct. 7, 2008, ที่ <http://www.timesonline.co.uk/tol/news/uk/crime/article4959002.ece> (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 28 มิถุนายน 2553) (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ) [ต่อไปนี้จะเรียกว่า Child Porn and Terrorists]

¹⁸ Sergey Stefanov, Russia Fights Child Porn and Terrorism on the Internet, PRAVDA, 4 ธ.ค. 2545, ที่ <http://english.pravda.ru/hotspots/terror/04-12-2002/1620-porn-0/> (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 28 มิถุนายน 2553) (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ); และดูที่ Child Porn and Terrorists, รายละเอียดเหมือนโน้ตที่ 17

¹⁹ Prostitution of Children and Child-Sex Tourism, รายละเอียดเหมือนโน้ตที่ 14 ที่ 47

²⁰ รายละเอียดเหมือนโน้ตก่อนหน้า

กฎหมายสากล

สื่อลามกเด็กเป็นปัญหาที่ต้องผ่านกระบวนการยุติธรรมชั้นศาลหลายชั้นจึงต้องมีวิธีสากลถูกนำมาประยุกต์ใช้ การที่เราจะต่อสู้กับปัญหาสื่อลามกเด็กและการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยมิชอบทั่วโลกได้นั้นต้องใช้กฎหมายที่เหมือนกัน

กฎหมายที่แตกต่างกันไปของแต่ละประเทศจะทำให้การจัดการปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กนั้นทำได้ยากขึ้น

และยังทำให้ผู้ที่ทำเหยื่อเด็กมุ่งความพยายามไปประเทศที่เขาเห็นว่าเขาสามารถที่จะแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กได้มากที่สุด

กฎหมายที่มีความศักดิ์สิทธิ์และเหมือนกันจะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดใน การที่จะจัดการปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กเพราะว่ามีความสอดคล้องในการบัญญัติว่า

การกระทำใดเป็นสิ่งผิดกฎหมายและการบัญญัติบทลงโทษ มันเป็นการทำให้สาธารณชนตระหนักถึงปัญหานี้มากขึ้น

เป็นการทำให้มีการบริการเพื่อช่วยเหลือเหยื่อเด็กผู้เคราะห์ร้ายมากขึ้น

และเป็นการปรับปรุงความพยายามบังคับใช้กฎหมายทั้งหมดในระดับประเทศและระดับสากล

การยินยอมทำตามกฎหมายมาตรฐานสากลเป็นก้าวแรกในการจัดการสื่อลามกอนาจารเด็กและตามด้วยการดำเนินการตามกฎหมายแห่งชาติและการร่างกฎหมายแห่งชาติให้มีการรับมือต่อสู้กับสื่อลามกอนาจารเด็กได้

มีสามวิธีการหลักทางกฎหมายสากลที่จะจัดการปัญหาสื่อลามกอนาจารเด็กคือ พิธีสารเลือกรับอนุสัญญาของ

U.N. ว่าด้วยเรื่องสิทธิการขายเด็ก โสเภณีเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก²¹;

อนุสัญญาของคณะมนตรียุโรปว่าด้วยเรื่องอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์²²;

และอนุสัญญาของคณะมนตรียุโรปว่าด้วยเรื่องการป้องกันเด็กมิให้ถูกนำไปแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบและการทารุณกรรมทางเพศ²³

วิธีการทั้งสามข้อนั้นจะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำหรับการต่อสู้กับปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยมิชอบและการทารุณกรรมทางเพศของเด็กเพราะว่าวิธีการเหล่านี้มีค่าจำกัดความของการกระทำผิดที่ชัดเจนและมีบทบัญญัติโทษของการกระทำผิดซึ่งทำให้การดำเนินการตามกฎหมายของผู้กระทำผิดนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ พิธีสารเลือกรับและอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันเด็กนั้นเป็นเหมือนตัวอย่างที่ครอบคลุมของวิธีการทางกฎหมายที่ต้องการให้รัฐบาลดำเนินการและให้บริการความช่วยเหลือตัวเด็กและครอบครัวเด็กผู้เคราะห์ร้าย

พิธีสารเลือกรับว่าด้วย

เรื่องการขายเด็ก โสเภณีเด็กและสื่อลามกอนาจารเด็ก

ขณะที่อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องสิทธิเด็ก (CRC)²⁴ มีจุดประสงค์ที่รับรองเรื่องสิทธิมนุษยชนในเด็กให้เพิ่มกว้างขึ้น ทั้งนี้รวมถึง ทางพลเรือน วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและสิทธิทางสังคม²⁵ มีมาตราหลายมาตราใน CRC และพิธีสารเลือกรับของ CRC ที่ใช้จัดการปัญหาเกี่ยวกับการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ ในมาตราที่ 34 ของ CRC

²¹ *Optional Protocol, รายละเอียดเพิ่มเติมที่ 4*

²² *Convention on Cybercrime (CETS 185), Nov. 23, 2001, ที่ <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/185.htm> (อนุสัญญาว่าด้วย Cybercrime) (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 28 มิถุนายน 2553) (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)*

²³ *Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (CETS 201), Oct. 25, 2007, ที่ <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/201.htm> (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 28 มิถุนายน 2553) (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)*

²⁴ *Convention on the Rights of the Child, G.A. Res. 44/25, 61st plen. mtg., U.N. Doc. A / RES / 44 / 25 (Nov 20, 1989), (อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก) ไซบีงค์ 2 กันยายน, 2535.*

²⁵ *กรณาคูที่ UNICEF, Convention on the Rights of the Child, ที่ <http://www.unicef.org/crc/> (อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก) (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 28 มิถุนายน 2553) (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)*

ได้แจ้งไว้อย่างชัดเจนว่าด้วยเรื่องมาตรการการป้องกันที่ควรจะถูกนำมาใช้จัดการปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยมิชอบ:

รัฐภาคีควรดำเนินการป้องกันเด็กจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบและการถูกทารุณกรรมทางเพศในทุกรูปแบบ เพื่อดำเนินการตามจุดประสงค์นี้
พรรคฝ่ายรัฐบาลควรมีมาตรการระดับชาติ
ระดับพหุภาคีและระดับทวิภาคีที่พิเศษและเหมาะสมเพื่อป้องกัน... ในการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากสื่อลามกเด็กในทั้งด้านการแสดงหรือด้านวัตถุ

พิธีสารรับเลือกของ CRC ว่าด้วยเรื่องการขายเด็ก โสเภณีเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก (พิธีสารรับเลือก) มีผลบังคับใช้วันที่ 18 มกราคม 2545 ว่าเฉพาะเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก:

- ❖ มาตรา 2(c) ให้คำจำกัดความของคำว่า "สื่อลามกอนาจารเด็ก" หมายถึง "การแสดงใดๆ ไม่ว่าจะมิวิธีการใดๆ ก็ตามของเด็กที่เกี่ยวข้องกันในกิจกรรมทางเพศอย่างเด่นชัด ไม่ว่าจะเป็นการทำจริงหรือสร้างทำ หรือการแสดงส่วนของอวัยวะเพศเด็กสำหรับจุดประสงค์เกี่ยวกับทางเพศเป็นหลัก"
- ❖ มาตรา 3(1) กำหนดให้รัฐภาคีบัญญัติบุคคลหรือองค์กรที่ทำสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายไม่ว่าจะกระทำในประเทศหรือข้ามประเทศ
- ❖ มาตรา 3(1)(c) กำหนดให้รัฐภาคีบัญญัติว่าด้วยเรื่องการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กโดยไม่คำนึงถึงเจตนาของการเผยแพร่สื่อ นั้นเป็นการกระทำที่ผิด
- ❖ มาตรา 3(4) ว่าด้วยเรื่องความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่กฎหมายและสนับสนุนให้แต่ละรัฐภาคีได้กำหนดความรับผิดชอบของผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก มาตรการนี้สะท้อนแนวคิดว่าการที่จะมีวิธีการที่ครอบคลุมได้นั้นภาคอุตสาหกรรมต้องเข้ามามีบทบาทร่วมด้วย
- ❖ มาตรา 10(1) ว่าด้วยเรื่องการจัดการให้มีความร่วมมือจากนานาชาติ ดังที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า สื่อลามกอนาจารเด็กได้ถูกเผยแพร่ข้ามประเทศ ผู้กระทำผิดอาจจะถูกหลีกเลี่ยงการจับกุมได้ถ้าไม่มีการให้ความร่วมมือจากนานาชาติ

อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีทำให้อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ได้ถูกก่อขึ้นในที่ที่มีอำนาจทางศาลต่างกัน (ยกตัวอย่างเช่น หลายๆ ประเทศ) ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากอาชญากรรม ผลที่ตามมาคือคณะมนตรียุโรปได้มีการจัดให้มีอนุสัญญาของอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (อนุสารสัญญาว่าด้วยเรื่องอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์) ด้วยความคาดหวังให้มีการปฏิบัติการและความร่วมมือแบบเดียวกันในการดำเนินคดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ อนุสัญญา Cybercrime เปิดให้ประเทศที่เป็นสมาชิกในสภายุโรปและประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกแต่มีส่วนร่วมในการกระทำอย่างรอบคอบ และประเทศอื่นๆ ที่ไม่ใช่สมาชิก ได้ลงนาม ขณะนี้มี 30 ประเทศ (29 ประเทศสมาชิกและ 1 รัฐไม่เคยเป็นสมาชิก) ได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญา Cybercrime และ 16 ประเทศอื่น ๆ (13 ประเทศสมาชิกและ 3 ประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิก) ได้ลงนาม แต่ไม่ยอมรับอนุสัญญา Cybercrime²⁶

ในบรรพ 3 ของอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ภายใต้หัวข้อเรื่อง "เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทางกฎหมาย"

²⁶ กรณาคูที่ Convention on Cybercrime (CETS 185): Chart of Signatures and Ratifications, ที่ <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=185&CM=1&DF=13/10/2010&CL=ENG> (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 13 ตุลาคม 2553) (ในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

กล่าวถึงเรื่องของปัญหาของการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็กโดยมิชอบ โดยเฉพาะในมาตรา 9 ของบรรพ 3 ซึ่งเกี่ยวกับการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็ก:

- ❖ มาตรา 9(1) ได้แนะนำรัฐภาคีบัญญัติการกระทำดังต่อไปนี้เป็นการผิดกฎหมาย: การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กมีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ทางระบบคอมพิวเตอร์ หรือเสนอหรือจัดหาแหล่งสื่อลามกอนาจารเด็กทางระบบคอมพิวเตอร์ การเผยแพร่หรือส่งสื่อลามกอนาจารเด็กทางระบบคอมพิวเตอร์ การจัดหาสื่อลามกอนาจารเด็กทางระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ตนเองหรือให้ผู้อื่น และการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กในระบบคอมพิวเตอร์หรือจากระบบฐานเก็บข้อมูลบนคอมพิวเตอร์
- ❖ มาตรา 9(2) แนะนำถึงคำจำกัดความของ "สื่อลามกเด็ก" ว่ารวมถึง "วัสดุสื่อลามกที่มีการแสดงหรือพรรณนาที่สามารถเห็นมองเห็นได้ว่า...ผู้เยาว์ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการทางเพศอย่างเห็นได้ชัดเจน[,...]บุคคลที่ปรากฏให้เห็นเป็นผู้เยาว์ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการทางเพศอย่างเห็นได้ชัดเจน [หรือ]...ภาพจริงที่แสดงให้เห็นถึงผู้เยาว์ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติการทางเพศอย่างเห็นได้ชัดเจน"
- ❖ ข้อ 9 (3) ระบุว่าคำว่า "ผู้เยาว์" ให้ความหมายรวมถึงบุคคลทุกคนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี คู่กรณีอาจมีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ต้องไม่น้อยกว่า 16 ปี"
- ❖ มาตรา 11 กำหนดให้รัฐภาคีได้บัญญัติกฎหมายที่จำเป็นในการจัดการปัญหาอาชญากรรม รวมถึงความช่วยเหลือและการสนับสนุนส่งเสริม
- ❖ มาตรา 13(1) สั่งให้รัฐภาคีนำเอามาตรการทางกฎหมายเพื่อให้เกิดความมั่นใจได้ว่าผู้ที่กระทำผิดทางกฎหมาย "จะได้รับโทษโดยบทลงโทษที่มีประสิทธิภาพและได้ผลตามสมควรและรวมถึงการตัดสิทธิ์แห่งการมีอิสระเสรี"
- ❖ มาตรา 12(1) การจัดการเกี่ยวกับความรับผิดชอบของธุรกิจ
- ❖ มาตรา 23 การจัดการเกี่ยวกับปัญหาของความร่วมมือนานาชาติ

อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องการป้องกันเด็กจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบและการถูกทารุณกรรมทางเพศ

อนุสัญญาคณะมนตรียุโรปว่าด้วยเรื่องการป้องกันเด็กจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบและการถูกทารุณกรรมทางการเพศ (อนุสัญญาการป้องกันเด็ก) เป็นเครื่องมือทางกฎหมายสากลอันล้ำค่าที่มีจุดประสงค์เพื่อต่อสู้กับปัญหาการแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศจากเด็ก รวมถึงสื่อลามกอนาจารเด็ก

อนุสัญญาป้องกันเด็กเน้นถึงผลประโยชน์ที่มากที่สุดที่เด็กควรจะได้รับจากการป้องกันการถูกทารุณกรรมและการถูกแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ การให้การป้องกันและความช่วยเหลือแก่เหยื่อผู้เคราะห์ร้าย การลงโทษผู้กระทำผิดและการสนับสนุนให้มีการบังคับใช้กฎหมายระดับชาติและระดับสากล ได้มีการเปิดให้ลงนามในอนุสัญญาการป้องกันเด็กในวันที่ 25 ตุลาคม 2550 และจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2553 การลงนามในอนุสัญญาป้องกันเด็กนั้นเปิดให้กับกลุ่มประเทศสมาชิกภาคี กลุ่มประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกภาคีที่มีส่วนร่วมในการวางแผนงานที่ละเอียดซับซ้อนนี้ กลุ่มประชาคมยุโรป และกลุ่มประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิกภาคี ในปัจจุบันนี้มี 7 ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาการป้องกันเด็ก และอีก 32 ประเทศสมาชิกได้ร่วมลงนามแต่ไม่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาการป้องกันเด็ก²⁷ เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก:

- ❖ มาตรา 20(1) กำหนดให้รัฐภาคีบัญญัติการกระทำดังต่อไปนี้เป็นการผิดกฎหมาย การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก การเสนอหรือจัดหาแหล่งสื่อลามกอนาจารเด็กทางระบบคอมพิวเตอร์

²⁷ ดู อนุสัญญาของคณะมนตรียุโรปว่าด้วยเรื่องการป้องกันเด็กจากการถูกแสวงหาผลประโยชน์และการถูกทารุณกรรมทางเพศ (CETS 201): <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=201&CM=8&DF=09/11/2010&CL=ENG> (เยี่ยมชมครั้งสุดท้าย 21 สิงหาคม 2551) ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

การเผยแพร่หรือส่งสื่อลามกอนาจารเด็กทางระบบคอมพิวเตอร์
การจัดหาสื่อลามกอนาจารเด็กทางระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ตนเองหรือให้ผู้อื่น
การรับรู้หรือเข้าหาสื่อลามกอนาจารเด็กโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- ❖ มาตรา 20(2) ได้ให้คำจำกัดความของ "สื่อลามกเด็ก" ไว้ว่า "วัตถุใดๆ ที่มีการแสดงหรือพรรณนาที่สามารถมองเห็นได้ว่าเป็นการปฏิบัติทางเพศที่เป็นการกระทำจริงหรือสร้างทำหรือการแสดงหรือพรรณนาถึงอวัยวะเพศเด็กเพื่อมีจุดประสงค์ทางเพศเป็นหลัก"
- ❖ มาตรา 21(1)
แนะนำให้รัฐภาคีได้นำกฎหมายเกี่ยวกับกิจกรรมของการหาหรือบังคับขู่เข็ญเด็กเพื่อให้เข้าร่วมในสื่อลามกอนาจารเด็ก หรือให้เข้าร่วมแสดงในสื่อลามกอนาจารเด็กให้ถือกิจกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย
- ❖ มาตรา 24
ว่าด้วยเรื่องความพยายามรวมถึงการให้ความช่วยเหลือและการให้การสนับสนุนส่งเสริมในการก่ออาชญากรรม
- ❖ มาตรา 26(1) ว่าด้วยเรื่องปัญหาของความรับผิดชอบของธุรกิจ
- ❖ มาตรา 38(1) ว่าด้วยเรื่องปัญหาของความร่วมมือนานาชาติ

การทบทวนกฎหมายของแต่ละประเทศทั่วโลก

✘ = ไม่

✔ = ใช่

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก ²⁸	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ²⁹	การมีไว้ในครอบครอง ³⁰	การรายงานของ ISP ³¹
อัฟกานิสถาน	✘	✘	✘	✘	✘
อัลบาเนีย	✘	✘	✘	✘	✘
อัลจีเรีย	✘	✘	✘	✘	✘
อันดอร์รา	✔	✘	✘	✘	✘
แอนโกลา	✘	✘	✘	✘	✘

²⁸ สำหรับจุดประสงค์ของรายงานนี้ เรากำลังมองหากฎหมายเฉพาะด้านที่อธิบายและหรือกำหนดบทลงโทษต่อผู้ที่กระทำผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก มีเพียงแต่กฎหมายแรงงานเด็กที่ห้ามการใช้คดี "แรงงานเด็กในรูปแบบที่แย่มากที่สุด" แต่ระหว่างของสื่อลามกอนาจารเด็กนั้นไม่ได้มีการรังเกียจ "กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกเด็ก"

ยิ่งไปกว่านั้น

ประเทศที่มีการห้ามทั่วไปของสื่อลามกอนาจารโดยไม่คำนึงถึงว่าบุคคลที่ถูกพรณานั้นเป็นผู้ใหญ่หรือเยาวชนจะไม่มีมีการพิจารณาว่า "กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก" เว้นเสียแต่ว่าไม่ได้มีการเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิดต่อเหยื่อเด็กผู้เคราะห์ร้าย

²⁹ การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการกระทำผิดนั้น ในที่นี้เราหาความจำกัดความที่เฉพาะเจาะจงของคำว่า คอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต หรือ ภาษาที่คล้ายคลึงกัน (หรือแม้กระทั่งคำจำกัดความของ "รูปภาพที่มาจากคอมพิวเตอร์" หรือคำจำกัดความใดๆ ของ "สื่อลามกอนาจารเด็ก") และจะมีคำอธิบายในเชิงอรรถในกรณีที่ใช้ภาษาอื่นๆ ถูกใช้ในกฎหมายของประเทศนั้น

³⁰ "การมีไว้ในครอบครอง" สำหรับจุดประสงค์ของรายงานนี้หมายถึงการครอบครองโดยไม่คำนึงถึงเจตนาในการเผยแพร่สื่อ

³¹ ในขณะที่บางประเทศมีกฎหมายบังคับสำหรับการรายงาน (ตัวอย่างเช่น ใครก็ตามผู้ที่ทราบเกี่ยวกับอาชญากรรมต้องแจ้งให้แก่ผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ทราบถึงอาชญากรรมนั้นๆ และมีเพียงประเทศเหล่านั้นที่มีกฎหมายสำหรับการรายงานของ ISP ซึ่งกำหนดให้ ISP

รายงานเกี่ยวกับผู้ต้องสงสัยสื่อลามกอนาจารเด็กให้กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย (หรือหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นๆ) หมายเหตุ: มีบทบัญญัติของกฎหมายบางประเทศ (ซึ่งเกือบทั้งหมดอยู่ในสหภาพยุโรป) ที่จำกัดความรับผิดชอบของ ISP ไม่ต้องรายงาน ตรวจจับที่ ISP ลบเนื้อหาสาระลามกอนาจารที่ปรากฏอยู่นั้น อย่างไรก็ตามกฎหมายลักษณะนั้นไม่ได้รวมอยู่ในส่วนนี้

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ³²
แอนติกาและบาร์บูดา	×	×	×	×	×
อาร์เจนตินา	✓	✓	✓	×	×
อาร์เมเนีย	✓	×	✓	×	×
อารูบา	✓	×	✓	✓	×
ออสเตรเลีย	✓	✓	✓	✓	✓
ออสเตรีย	✓	✓	✓ ³²	✓	×
อาเซอร์ไบจาน	×	×	×	×	×
บาฮามาส	×	×	×	×	×
บาร์เรน	×	×	×	×	×
บังกลาเทศ	×	×	×	×	×
บาร์บาดอส	✓	✓	✓	✓	×

³² มาตรา 207a(1)(3) ของประมวลกฎหมายอาญาออสเตรีย “การทำให้มีไว้ในลักษณะอื่น...การขนส่งหรือพรณาสื่อลามกอนาจารของผู้เยาว์” ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ³³
เบลารุส	✓	✗	✗	✗	✗
เบลเยียม	✓	✓	✓ ³³	✓	✓
เบลีส	✗	✗	✗	✗	✗
เบนิน	✗	✗	✗	✗	✗
ภูฏาน	✓	✗	✓ ³⁴	✗	✗
โบลีเวีย	✗	✗	✗	✗	✗
บอสเนีย-เฮอร์เซโกวีนา	✓	✗	✓ ³⁵	✓	✗
บอตสวานา	✓	✓	✓	✓	✗

³³ มาตรา 383bis ทวิ ของประมวลกฎหมายอาญาเบลเยียม ปรับปรุงเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2544 การก่ออาชญากรรมนอกเหนือจากกฎอื่น ๆ การเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก โดยรวมถึงการเผยแพร่ทางคอมพิวเตอร์ เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย จดหมายจาก แจน ลาคซ์ (Jan Luykx) รองหัวหน้าสำนักงาน สถานเอกอัครราชทูตเบลเยียม กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึงเอิร์นนี่ แอลเลน (Ernie Allen) ประธานและผู้บริหารสูงสุด ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (24 กุมภาพันธ์ 2549) (ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

³⁴ ตาม มาตรา 225(b) ของประมวลกฎหมายอาญาภูฏาน "[a] ผู้กระทำผิดจะได้รับความผิดโทษฐานการกระทำผิดทางเพศถ้าผู้กระทำผิด...ขาย ผลิตเผยแพร่ หรือ จัดการเกี่ยวกับวัตถุในรูปแบบอื่นที่มีการแสดงหรือพรรณนาให้เห็นถึงการกระทำของเด็กเกี่ยวกับทางเพศ ผู้เขียนมีการเน้นดูที่ตัวพิมพ์หนา

³⁵ มาตรา 189 และ 211 ของประมวลกฎหมายอาญาบอสเนียเฮอร์เซโกวีนา อ้างถึง "วัตถุสื่อลามกอนาจารรูปแบบอื่น" นอกเหนือไปจากภาพและเทปที่มีทั้งเสียงและภาพ

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิดถือว่าการกระทำความผิดที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP*
บราซิล	✓	✓	✓	✓	✗ ³⁶
บรูไน	✓	✗	✓	✗	✗ ³⁷
บัลแกเรีย	✓	✗	✓ ³⁸	✓	✗
บรูเกินา-ฟาโซ	✗	✗	✗	✗	✗
บรูไน	✗	✗	✗	✗	✗

36

กฎหมายได้กำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่เป็นเด็กและผู้ใหญ่ซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องมือหรือการบริการเพื่อเผยแพร่ภาพถ่ายหรือรูปภาพสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้มีการกำหนดบทลงโทษทางอาญา
ในกรณีที่เจ้าของเครื่องมือหรือการบริการไม่ทำการระงับการเข้าถึงภาพถ่ายหรือรูปภาพดังกล่าวและเมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมายว่ามีผู้ใช้เครื่องมือหรือการบริการของพวกเขาเพื่อนำไปเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก กล่าวโดยย่อ คือ ISP อาจถูกนำสู่กระบวนการยุติธรรมหากพวกเขาได้เผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็ก และไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมาย จดหมายจาก Alexandre Ghisleni, สถานทูตบราซิล, กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง Sandra Marchenko ผู้อำนวยการ The Koons Family Institute on International Law & Policy, ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (13 พฤษภาคม 2552) (จดหมายที่กรมสมบูรณฤกษ์จัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

37

ในขณะที่ไม่มีกรณีบังคับให้ ISP ต้องรายงาน ISP ภายใต้กฎหมายของบรูไนภายใต้ประกาศว่าด้วยเรื่องการเผยแพร่ (Class License) ประกาศปี 2544 กับประมวลกฎหมายปฏิบัติที่แถลงในพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องการเผยแพร่ (Cap 181) บัญญัติไว้ว่าทั้ง ISP และผู้บริการให้บริการด้านเนื้อหาสาระทางอินเทอร์เน็ต Internet Content Providers (ICP) ต้องแสดงความรับผิดชอบให้นายกรัฐมนตรีพึงพอใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระในส่วนที่เขาต้องรับผิดชอบนั้น ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องการเผยแพร่ Broadcasting Act นายกรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะกำหนดบทลงโทษ เนื้อหาสาระต้องห้าม นอกจากความหมายจากที่อื่นแล้ว เนื้อหาสาระต้องห้ามรวมถึงสิ่งอื่นที่มีการแสดงหรือการพรรณานที่มีการเผยแพร่กิจกรรมทางเพศ

ผู้ได้รับอนุญาตต้องลบล้างหรือห้ามแพร่ภาพและเสียงของ โปรแกรมทั้งหมดหรือบางส่วนของ โปรแกรมรวมถึงการให้บริการแก่นายกรัฐมนตรีได้แจ้งกับผู้รับอนุญาตว่าการแพร่ภาพและเสียงทั้งหมดหรือบางส่วนของ โปรแกรมขัดกับประมวลกฎหมายปฏิบัติที่ประยุกต์ใช้กับผู้ได้รับอนุญาตหรือโปรแกรมใดๆ ที่ขัดต่อประโยชน์ของสาธารณชน ระเบียบแบบแผนของสาธารณชน หรือ ความสามัคคีภายในประเทศ หรือ ขัดแย้งต่อธรรมเนียมหรือความสุภาพเหมาะสม

ผู้ได้รับอนุญาตต้องช่วยนายกรัฐมนตรีรับผิดชอบต่อเนื้อหาสาระของภาพและเสียงโดยการสำรวจว่าได้มีการฝ่าฝืนใบอนุญาตหรือมีการฝ่าฝืนกฎหมายที่กล่าวถึงใดๆ โดยผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้อื่นและจะผลิตข้อมูล เทปบันทึก ภาพยนตร์บันทึกเหตุการณ์ เอกสารข้อมูลหรือวัตถุอื่นๆ ที่นายกรัฐมนตรีอาจต้องการเพื่อจุดประสงค์ของการสืบสวน อีเมลจาก ซัลมายา ซัลเลห์ (Salmaya Salleh) รองเลขานุการสถานเอกอัครราชทูตบรูไน กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง เจสสิก้า ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการทั่วโลก ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (21 มีนาคม 2549)

38

มาตรา 159(3) ของประมวลกฎหมายอาญาบัลแกเรีย เมื่ออ่านพร้อมกับมาตรา 159(1) นอกเหนือจากกฎหมายอื่นแล้ว "งานอื่นที่เกี่ยวข้องกับ[การ]ส่งต่อเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของสื่อลามก[เด็ก]เป็นการกระทำความผิดกฎหมาย" ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ³⁹
กัมพูชา	✓	✓	✓	✗	✗
คาเมรูน	✗	✗	✗	✗	✗
แคนาดา	✓	✓	✓	✓	✗ ³⁹
เคปเวิร์ด	✓	✗	✗	✗	✗
สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	✗	✗	✗	✗	✗
ชาด	✗	✗	✗	✗	✗
ชิลี	✓	✓	✓	✓	✗

³⁹ ในเดือนธันวาคมปี 2552, Bill C-58: ได้มีการออกกฎหมายการป้องกันเด็ก (แสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบทางออนไลน์) ต่อหน้ารัฐสภาแคนาดาและกำลังอยู่ในระหว่างการอภิปราย กฎหมายนี้จะกำหนดให้มีการรายงานสื่อลามกอนาจารเด็กที่ต้องสงสัยโดย ISP และกำหนดบทลงโทษสำหรับ ISP ที่ไม่ยอมรายงานสื่อดังกล่าว

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP*
จีน	✓ ⁴⁰	✗	✓ ⁴¹	✗	✗
โคลัมเบีย	✓	✓	✓	✓	✓
คอโมโรส	✗	✗	✗	✗	✗
คองโก	✗	✗	✗	✗	✗
คอซตาริกา	✓	✓	✓ ⁴²	✓	✗
ไอวอรีโคสต์	✗	✗	✗	✗	✗
โครเอเชีย	✓	✗	✓	✓	✗

⁴⁰ ในขณะที่จีนไม่ได้มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้มีการห้ามทั่วไปเกี่ยวกับวัตถุลามกอนาจารในประมวลกฎหมายอาญา ในปี 2547 ด้วยจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้มีมาตรการการป้องกันเด็กที่ตีขึ้น ศาลฎีกาและอัยการของศาลฎีกาได้ออกพระราชบัญญัติ "การตีความกฎหมายหลายๆ ฉบับเกี่ยวกับการดำเนินการทางกฎหมายว่าด้วยเรื่องอาชญากรรมในการผลิต ทำซ้ำ การตีพิมพ์ การขาย การเผยแพร่ข้อมูลสื่อลามกอนาจารทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ สถานีวิทยุ" มาตรา 6 ของการตีความนี้ได้มีการแจ้งอย่างชัดเจนไว้ว่า "ผู้ใดก็ตามที่เผยแพร่ ทำซ้ำ ตีพิมพ์ และจำหน่ายข้อมูลสื่อลามกอนาจารทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการแสดงหรือพรรณากิจกรรมทางเพศของเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี หรือจัดหาสิ่งใดโดยตรงระหว่างอินเทอร์เน็ตเซิร์ฟเวอร์หรือเว็บไซต์เป็นของตัวเองหรือจัดการหรือถูกใช้โดยตัวเองให้กับข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์โดยที่ข้อมูลเหล่านั้นได้มีการแสดงหรือพรรณากิจกรรมทางเพศของเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีจะถูกลงโทษอย่างรุนแรงภายใต้มาตรา 363 ว่าด้วยเรื่องการลงโทษของการก่ออาชญากรรมของการเผยแพร่วัตถุสื่อลามกอนาจารที่มีสภาวะการณที่ร้ายแรง" อีเมลจาก เซน เฟง (Chen Feng) ตำรวจผู้ประสานงาน สถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีน กรุงวอชิงตันดีซี ถึง เจสสิกา ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการทั่วโลก ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (17 พฤษภาคม 2549) (จดหมายที่ครบสมบูรณ์ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁴¹ การตีความในปี 2547 โดยศาลฎีกาและอัยการของศาลฎีกาได้มีบัญญัติเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย

⁴² มาตรา 174 ของประมวลกฎหมายอาญาของคอซตาริกาได้กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่มี "ผลิต เผยแพร่ แจกจ่าย ค่าขาย หรือครอบครองวัสดุที่เป็นสื่อลามกอนาจารด้วยวิธีการใดๆ" ผู้เขียนมีการเน้น *ดูที่ตัวพิมพ์หนา*

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP*
คิวบา	×	×	×	×	×
ไซปรัส	✓	✓	✓	✓	×
สาธารณรัฐเชด	✓	×	✓	✓	×
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก	✓	✓	✓ ⁴³	×	×
เดนมาร์ค	✓	✓	✓ ⁴⁴	✓	×
จิบูตี	×	×	×	×	×
โดมินีกา	×	×	×	×	×
สาธารณรัฐโดมินีกัน	✓	✓	✓	✓	×

⁴³ มาตราที่ 174M ของประมวลกฎหมายของสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกได้กำหนดโทษทางอาญาสำหรับ "ตัวแทนของสื่อลามกอนาจารเด็กไม่ว่าใช้วิธีการรูปแบบใด" ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา

⁴⁴ มาตรา 235 ของประมวลกฎหมายอาญาเดนมาร์ค นอกเหนือข้อความอื่นๆ, การเผยแพร่และครอบครองสื่อที่มีการผลิตซ้ำที่สามารถมองเห็นได้ อื่นๆสำหรับวัตถุสื่อลามกเด็กที่ต่ำกว่าอายุ 18 ปี ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" คำจำกัดความ	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ^{๓๕}
เอกวาดอร์	✓	✗	✗	✗	✗
อียิปต์	✓	✗	✓	✓	✗
เอลซัลวาดอร์	✓	✓	✓	✓	✗
อิวเวทอเรียลกินี	✗	✗	✗	✗	✗
เอริเทรีย	✗	✗	✗	✗	✗
เอสโตเนีย	✓	✗	✓ ⁴⁵	✓	✗
เอธิโอเปีย	✗	✗	✗	✗	✗
ฟิลิปปินส์	✗	✗	✗	✗	✗
ฟินแลนด์	✓	✓	✓ ⁴⁶	✓	✗
ฝรั่งเศส	✓	✓	✓	✓	✓
กาบอง	✗	✗	✗	✗	✗

⁴⁵ มาตรา 177 และ 178 ของประมวลกฎหมายอาญาของเอสโตเนียใช้ ผู้เยาว์ใน "งานอื่นๆ" หรือใช้ใน "การกระทำอื่นใด" เพื่อที่จะผลิต เก็บรักษา ส่งต่อ แสดง หรือ เป็นแหล่งของสื่อลามกอนาจารเด็ก เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

⁴⁶ บทที่ 17 ตอนที่ 18 ของพระราชบัญญัติอาญาของฟินแลนด์ กำหนด "ใครก็ตามผู้...มีเจตนาเผยแพร่ภาพลามกอนาจารหรือการบันทึกภาพบรรยายเด็ก" เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้เขียนมีการเน้น *ดูที่ตัวพิมพ์หนา*

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” คำจำกัดความ	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ⁴⁷
แกมเบีย	✓	✗	✗	✗	✗
จอร์เจีย	✓	✓	✗	✗	✗
เยอรมัน	✓	✓	✓	✓	✗ ⁴⁷
การ์นา	✗	✗	✗	✗	✗
กรีซ	✓	✓	✓ ⁴⁸	✓	✗
เกรเนดา	✗	✗	✗	✗	✗
กัวเตมาลา	✓	✗	✓	✓	✗
กินี	✗	✗	✗	✗	✗
กินี-บิสเซา	✗	✗	✗	✗	✗
กายานา	✗	✗	✗	✗	✗

⁴⁷ ในขณะที่กฎหมายเยอรมันไม่มีการผูกมัดอย่างชัดเจนให้ ISP ต้องแจ้งกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานบังคับคดีในกรณีส่วนใหญ่ ISP จะแจ้งการรายงานให้กับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย จะมีบทลงโทษแก่ ISP ผู้ที่ทราบว่ามีวัสดุลามกอนาจารเด็กบนอินเทอร์เน็ตแล้วไม่มีการลบทิ้ง ปัจจุบันที่ถูกพิจารณาจะรวมถึงว่า ISP นั้นได้ใช้เหตุผลหรือมีการตรวจสอบและทำการลบทิ้งหรือบล็อก ในขณะที่มี ISP หลายแห่งในเยอรมันเสนอแหล่งเก็บข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อธุรกิจการค้า อีเมลจาก คลอัส เฮอร์แมน (Klaus Hermann) ที่ปรึกษาและผู้ประศาสน์งาน สถานเอกอัครราชทูตเยอรมัน กรุงวอชิงตัน ดีซี ส่งถึง เจสสิกา ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการทั่วโลก ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (6 กุมภาพันธ์ 2549) (จดหมายที่กรมสมบุรณถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁴⁸ มาตรา 348a ของประมวลกฎหมายอาญากรีซ ได้บัญญัติถึงการกระทำผิดต่างๆ เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก รวมถึงการครอบครอง ซื้อ ส่งต่อและขายสื่อลามกอนาจารเด็ก “ไม่ว่าทางใดๆ” ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ^{๔๙}
เฮติ	✗	✗	✗	✗	✗
สันตะสำนักแห่งวาติกัน (Holy See)	✓	✗	✓	✓	✗ ⁴⁹
ฮอนดูรัส	✓	✗	✓	✓	✗
ฮังการี	✓	✓	✓ ⁵⁰	✓	✗
ไอซ์แลนด์	✓	✗	✓ ⁵¹	✓	✗
อินเดีย	✓	✗	✓	✓	✗
อินโดนีเซีย	✓	✓	✓ ⁵²	✓	✗

⁴⁹ "สันตะสำนักแห่งวาติกัน (Holy See) ไม่มีการให้บริการทางอินเทอร์เน็ตภายนอก และการทำงานของผู้ให้บริการภายในมีฟิลเตอร์ที่เป็นตัวยับยั้งทั้งการเข้าถึงเว็บไซต์ใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็กและการแพร่เนื้อหาสาระสื่อลามกอนาจารทางออนไลน์ การให้อ่านางแก่เว็บไซต์ของโฮลีสีซีเป็นการจัดตั้งขึ้น มีเพียงแต่ปัญหาเหล่านั้นที่ยังถูกทำตามประสงค์...สามารถถูกค้นพบได้ทีนั้น" จดหมายจากพวยโตร แซมบิ (Pietro Sambì) เอกอัครสมณทูตวาติกัน สถานเอกอัครสมณทูตแห่งสหรัฐอเมริกา ถึงเอิร์นนี่ แอลเลน (Ernie Allen) ประธานและผู้บริหารสูงสุด ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (5 มิถุนายน 2549) (จดหมายที่กรมสมบูรณถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁵⁰ ภายใต้มาตรา 195/A(3) ของประมวลกฎหมายอาญาของฮังการี ได้บัญญัติว่าผู้กระทำ เผยแพร่ หรือ แลกเปลี่ยนซื้อขายรูปภาพลามกอนาจารของผู้เยาว์โดย วีดีโอ ฟิล์ม ภาพถ่าย หรือ "โดยวิธีการใดๆ" หรือการจัดให้มีแหล่งภาพที่สาธารณชนสามารถเข้าถึงได้นั้นเป็นการกระทำผิดอาญาร้ายแรง มากไปกว่านี้ จากการศึกษาในระยะเวลาที่ผ่านมาของศาลอุทธรณ์ฮังการี (Nr. ที่ (Nr. BH 133/2005) อ้างอิงถึง "โดยวิธีอื่นๆ" และ "การจัดให้มีแหล่งภาพที่สาธารณชนสามารถเข้าถึงได้" รวมถึงการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต จดหมายจาก วิคเตอร์ เซดเคเคนยี (Viktor Szederkényi) รองหัวหน้าสำนักงาน สถานเอกอัครราชทูตประเทศฮังการี กรุงวอชิงตัน ดีซี ส่งถึง เจสสิกา ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการทั่วโลก ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (6 พฤษภาคม 2549) (จดหมายที่กรมสมบูรณถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁵¹ มาตรา 210 ประมวลกฎหมายอาญาไอซ์แลนด์บัญญัติให้ "การครอบครองรูปภาพ ฟิล์ม หรือ ของที่เทียบเคียงกันในการแสดงหรือพรรณากิจกรรมทางเพศที่ลามกอนาจาร" ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้เขียนมีการเน้น *ดูที่ตัวพิมพ์หนา*

⁵² มาตราที่ 1 ของกฎหมายต่อต้านสื่อลามกอนาจารของอินโดนีเซียได้กำหนดและมีบทลงโทษสำหรับสื่อลามกอนาจารที่สร้างขึ้น "ผ่านทางสื่อหรือวิธีการสื่อสารใดๆ" ผู้เขียนมีการเน้น *ดูที่ตัวพิมพ์หนา*

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP*
อิหร่าน	×	×	×	×	×
อิรัก	×	×	×	×	×
ไอร์แลนด์	✓	✓	✓	✓	×
อิสราเอล	✓	✓	✓	✓	×
อิตาลี	✓	✓	✓	✓	✓
จาไมกา	✓	✓	✓	✓	×
ญี่ปุ่น	✓	✓	✓	×	×
จอร์แดน	×	×	×	×	×
คาซัคสถาน	✓	×	×	×	×
เคนยา	✓	×	✓ ⁵³	×	×
คีร์กีซสถาน	×	×	×	×	×
โคโซโว	✓	×	×	✓	×

⁵³ มาตราที่ 16(1)(aa) ของกฎหมายว่าด้วยการกระทำผิดเรื่องเพศได้กำหนดบทลงโทษบุคคลที่ "จำหน่าย ยอมให้มีการว่าจ้าง แจกจ่าย เผยแพร่ต่อสาธารณะ หรือ การกระทำใดๆ" เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” คำจำกัดความ	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ^{๕๔}
คูเวต	✗	✗	✗	✗	✗
คีร์กีซสถาน	✓	✗	✗	✗	✗
ลาว	✓	✗	✓	✗	✗
ลัตเวีย	✓	✓	✓ ⁵⁴	✓	✗
เลบานอน	✗	✗	✗	✗	✗
เลโซโท	✗	✗	✗	✗	✗
ไลบีเรีย	✗	✗	✗	✗	✗
ลิเบีย	✗	✗	✗	✗	✗
ลิกเตนสไตน์	✓	✗	✓	✓	✗ ⁵⁵
ลิชัวเนีย	✓	✗	✗	✓	✗

⁵⁴ มาตรา 166(2) ประมวลกฎหมายอาญาแลหเวียบัญญัติไว้ว่า “การนำเข้า การผลิต การแสดงต่อสาธารณชน การโฆษณา หรือ การเผยแพร่อื่นๆ ของสื่อลามกอนาจาร... วัสดุที่เกี่ยวข้องหรือแสดงการทารุณกรรมทางเพศเด็ก” ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้เขียนมีการเน้นดูที่ตัวพิมพ์หนา

⁵⁵ ในขณะที่ไม่มีกรกล่าวอย่างเฉพาะเจาะจงให้ ISP รายงานในประมวลกฎหมายอาญาของลิกเตนสไตน์ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ของเด็กและเยาวชน บังคับให้มีการรายงานที่มีการมองการณ์ไกลที่ประยุกต์ใช้กับ “ผู้ใดก็ตามที่ได้ทราบเกี่ยวกับอันตรายของสภาพความเป็นอยู่ของเด็กหรือเยาวชน” อีเมลจาก คลอเดีย ฟริสซี (Claudia Fritsche) เอกอัครราชทูต สถานเอกอัครราชทูตลิกเตนสไตน์ กรุงวอชิงตัน ดีซี ส่งถึง เจสสิกา ซาร์รา เจสสิกา ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (7 กุมภาพันธ์ 2549) (ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" คำจำกัดความ	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP*
ลักเซมเบิร์ก	✓	✗	✓ ⁵⁶	✓	✗
มาซิโดเนีย	✓	✗	✓ ⁵⁷	✗	✗
มาดากัสการ์	✓	✗	✓ ⁵⁸	✗	✗
มาลาวี	✗	✗	✗	✗	✗
มาเลเซีย	✗	✗	✗	✗	✗
มัลดีฟ	✗	✗	✗	✗	✗
มาลี	✓	✗	✗	✗	✗
มอลตา	✓	✗	✓	✓	✗
หมู่เกาะมาร์แชลล์	✗	✗	✗	✗	✗
มอริเตเนีย	✗	✗	✗	✗	✗

⁵⁶ มาตรา 383 ของประมวลกฎหมายอาญาลักเซมเบิร์กบัญญัติไว้ว่าไม่เพียงแต่การผลิตและครอบครอง (สำหรับการซื้อขายแลกเปลี่ยน การเผยแพร่ หรือการแสดงต่อสาธารณชน) ในรูปแบบของ "การเขียน การพิมพ์ รูปจำลอง รูปภาพ ฟิล์ม หรือ วัตถุอื่นๆ ของสื่อลามกอนาจาร" แต่การกระทำสื่อลามกอนาจารเด็กในหลายๆ รูปแบบ ถือว่าเป็นการกระทำความผิด "ทุกทาง ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา"

⁵⁷ มาตรา 193(3) ของประมวลกฎหมายอาญามาซิโดเนียบัญญัติไว้ว่า การทำธุรกรรม "เด็กและเยาวชน" ใน "การผลิตของ...วัตถุอื่นที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจาร" ถือว่าเป็นการกระทำความผิดกฎหมาย ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา.

⁵⁸ มาตรา 346 ของประมวลกฎหมายอาญามาดากัสการ์บัญญัติไว้ว่า การใช้ "วิธีการใดๆ" เพื่อเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กถือเป็นการกระทำความผิดกฎหมาย

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ^{๕๙}
มอริเชียส	✓	✗	✓	✗	✗
เม็กซิโก	✓	✓	✓	✓	✗
ไมโครนีเชีย	✗	✗	✗	✗	✗
มอลโดวา	✓	✓	✓	✓	✗
โมนาโค	✓	✓	✓	✓	✗
มองโกเลีย	✗	✗	✗	✗	✗
มอนเตเนโกร	✓	✗	✓ ⁵⁹	✗	✗
โมร็อกโค	✓	✗	✗	✓	✗
โมซัมบิก	✗	✗	✗	✗	✗
พม่า	✓	✓	✓	✗	✗
นามิเบีย	✗	✗	✗	✗	✗

⁵⁹ มาตรา 211(2) ของประมวลกฎหมายอาญามอนเตเนโกรบัญญัติไว้ว่า “การแสวงหาผลประโยชน์จากเด็กโดยมิชอบในการผลิต รูปภาพและเสียง หรือ วัตถุอื่นๆ ที่มีเนื้อหาสาระของสื่อลามกอนาจาร” เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ⁶⁰
นาอูรู	✗	✗	✗	✗	✗
เนปาล	✓	✗	✗ ⁶⁰	✗	✗
เนเธอร์แลนด์	✓	✓	✓	✓	✗ ⁶¹
เนเธอร์แลนด์แอนทิลลิส ⁶²	✗	✗	✗	✗	✗
นิวซีแลนด์	✓	✓	✓	✓	✗ ⁶³
นิจารากัว	✓	✓	✓	✓	✗

⁶⁰ ขณะที่ไม่มีกฎหมายเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก มาตรา 47 ของพระราชกฤษฎีกาปี 2547 ของเนปาลว่าด้วยเรื่องธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ได้มีการห้ามจัดพิมพ์หรือแสดงวัตถุใดๆ ที่กฎหมายกำหนดไว้ว่าห้ามจัดพิมพ์หรือแสดงบนคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต หรือ สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เพราะว่าจะส่งผลเป็นการขัดต่อศีลธรรมและความดีงาม

⁶¹ ในขณะที่ไม่มีกฎหมายหรือข้อสัญญาผูกมัด ISP ต้องแจ้งผู้ต้องสงสัยของสื่อลามกอนาจารเด็กกับหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ISP ของเนเธอร์แลนด์มีหลักปฏิบัติในการรายงานทันทีต่อหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในกรณีที่มีการค้นพบสื่อลามกอนาจารเด็กและ ISP ต้องลบสำเนาเนื้อหาสาระจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวด้วย จากการร้องขอจากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ISP ต้องส่งรายงานการบันทึกของเว็บไซต์ที่น่าสงสัย อีเมลจาก ริชาร์ด เจอริง (Richard Gerding) ที่ปรึกษาสำนักงานตำรวจและอัยการสูงสุด สถานเอกอัครราชทูต เนเธอร์แลนด์ กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง เจสสิกา ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการบริหาร ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (8 กุมภาพันธ์ 2549) (ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁶² เนเธอร์แลนด์ แอนทิลลิสถูกยุบในวันที่ 10 ตุลาคม 2553 แต่เดิมประเทศนี้ประกอบด้วยหมู่เกาะห้าแห่งในทะเลแคริบเบียนที่ก่อตั้งขึ้นเป็นประเทศที่ปกครองตนเองภายใต้ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ จากการยุบประเทศดังกล่าว จึงทำให้หมู่เกาะบอร์เนียว ซาบา และซินท์เอิสทาที่อุสกลายเป็นเขตปกครองพิเศษของเนเธอร์แลนด์ ในขณะที่คูราเซาและซินท์มาร์เตินกลายเป็นประเทศอิสระภายใต้ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์

⁶³ นิวซีแลนด์ไม่ได้กำหนดให้ ISP ต้องรายงานสื่อลามกอนาจารเด็กที่ต้องสงสัย อย่างไรก็ตามกำลังดำเนินการความร่วมมือระหว่าง ISP และกระทรวงมหาดไทยในการจัดทำระบบการคัดกรองเว็บไซต์ (ระบบการคัดกรองการแสวงหาประโยชน์จากเด็กโดยมิชอบทางดิจิทัล) เพื่อสกัดกั้นการเข้าถึงเว็บไซต์ที่ทราบว่ามีเนื้อหาที่เป็นสื่อลามกอนาจารเด็กอยู่ ในขณะที่การเข้าร่วมของ ISP เป็นไปด้วยความสมัครใจ กระทรวงก็คาดหวังอย่างเต็มที่ว่า ISP ส่วนใหญ่จะเข้าร่วมในโครงการริเริ่มครั้งนี้และผู้ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ของนิวซีแลนด์จะอยู่ภายใต้การใช้งานของระบบการคัดกรองการแสวงหาประโยชน์จากเด็กโดยมิชอบทางดิจิทัลดังกล่าว จดหมายจากพญา ทานรอย เฟร์กูสัน (Roy Ferguson) เอกอัครราชทูตนิวซีแลนด์ ประจำกรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง มัวร์ ฮาร์ตี (Maura Harty) อดีตผู้อำนวยการด้านนโยบายอาวุโสของศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (11 ธ.ค. 2552) ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ⁶⁴
ไนเจอร์	×	×	×	×	×
ไนจีเรีย	×	×	×	×	×
เกาหลีเหนือ	×	×	×	×	×
นอร์เวย์	✓	✓	✓	✓	×
โอมาน	×	×	×	×	×
ปากีสถาน	×	×	×	×	×
ปาเลัว	×	×	×	×	×
ปานามา	✓	✓	✓	✓	×
ปาปัวนิวกินี	✓	✓	×	✓	×

⁶⁴ •ที่ไม่มีกฎหมายที่บังคับให้ ISP รายงาน มาตรา 231-I ของประมวลกฎหมายอาญาปานามาได้บัญญัติไว้ว่า ใครก็ตามที่ทราบถึงมีการให้ผู้เยาว์เข้าร่วมในสื่อลามกอนาจารหรือกิจกรรมทางเพศ ไม่ว่าจะบุคคลนั้นได้รับข้อมูลดังกล่าวจากการทำหน้าที่ของตนเอง การทำงาน การทำธุรกิจ อาชีพ หรือโดยวิธีการใดๆ ก็ตามและไม่ได้แจ้งให้กับหน่วยงานราชการทราบ บุคคลนั้นจะถูกส่งไปจำคุกเนื่องจากการละเลยหน้าที่ที่จะต้องรายงานนี้ ถ้าการก่ออาชญากรรม (สื่อลามกอนาจารเด็กหรือกิจกรรมทางเพศ) ไม่สามารถตรวจสอบได้หลังจากมีการรายงาน ผู้ที่รายงานจะถูกยกเว้นถึงความรับผิดชอบใดๆ เนื่องอันมาจากการรายงานของบุคคลนั้นกับหน่วยงานราชการ อีเมลจาก อิซาเบล เฟอ์นันเดซ (Isabel Fernández) สถานเอกอัครราชทูตปานามา กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง เจสสิกา ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการบริหาร ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (12 เมษายน 2549) (จดหมายที่ครบสมบูรณ์ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ^{๖๕}
ปารากวัย	✓	✓	✓ ⁶⁵	✓	✗ ⁶⁶
เปรู	✓	✗	✓	✓	✗
ฟิลิปปินส์	✓	✓	✓	✓	✓
โปแลนด์	✓	✗	✓ ⁶⁷	✓	✗
โปรตุเกส	✓	✗	✓ ⁶⁸	✓	✗
กาตาร์	✓	✗	✓ ⁶⁹	✗	✗

⁶⁵ มาตราที่ 1 ของกฎหมายปารากวัย หมายเลข 2861/06 ได้กำหนดบทลงโทษสำหรับ “ผู้ใดก็ตามที่ผลิตหรือทำซ้ำด้วยวิธีการใดๆ” สำหรับสื่อลามกอนาจารเด็ก ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา

⁶⁶ แม้ว่าจะไม่ได้อ้างถึง ISP ไว้อย่างเฉพาะเจาะจง แต่มาตราที่ 7 ของกฎหมายปารากวัย หมายเลข 3861/06 ได้ระบุไว้ว่า บุคคลใดที่ทราบถึงการกระทำผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กต้อง "รายงานการกระทำผิดดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าพนักงานทราบทันที หากมีการถือครองข้อมูลในสถานที่ดังกล่าว การควบคุมรวมไปถึงการทำลายรูปภาพ และสำหรับการระบุตัว การจับกุมตัว และการลงโทษผู้กระทำผิด ผู้ใดที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับดังกล่าวจะต้องถูกลงโทษด้วยการถูกเพิกถอนสิทธิสูงสุดสามปีหรือต้องเสียค่าปรับ"

⁶⁷ แม้ว่าประมวลกฎหมายอาญาของโปแลนด์จะไม่ระบุถึงโทษอาญาเกี่ยวกับการสนับสนุนการกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ไว้ในโปแลนด์ได้ใช้มาตรา 202 เพื่อติดตามและกำจัดเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาถือว่าเป็นสื่อลามกอนาจารเด็กซึ่งระบุว่า มีการใช้มาตรานี้เพื่อจัดการกับสิ่งพิมพ์และสื่อลามกอนาจารเด็กออนไลน์ รัฐบาลของสาธารณรัฐโปแลนด์ Report on Counteracting Violence against Children in Poland 5-6 (May 25, 2005) ที่ <http://www2.ohchr.org/english/bodies/CRC/docs/study/responses/poland.pdf> (เข้าชมครั้งล่าสุดวันที่ 9 กรกฎาคม 2553) (จัดเก็บในไฟล์ร่วมกับศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁶⁸ จากมาตรา 172 ของ ประมวลกฎหมายอาญา โปรตุเกส ที่กล่าวถึง “โดยวิธีการใดๆ” ที่เป็นการให้โจทก์ได้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นตัวกลางในการก่ออาชญากรรมในการส่งต่อ ไปของรูป เสียง หรือ ภาพยนตร์ที่ให้เห็นเด่นชัดว่าเป็นผู้เยาว์อายุต่ำกว่า 14 ปี เข้าร่วมแสดงกิจกรรมทางเพศ ...” จัดหมายจากเปโตร คาทาริโน (Pedro Catarino) เอกอัครราชทูต สถานเอกอัครราชทูตปานามา กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง เอิร์นนี่ แอลเลน (Ernie Allen) ประธานและผู้บริหารสูงสุด ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (22 กุมภาพันธ์ 2549) (ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการดูแลและป้องกันเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁶⁹ มาตรา 292 ของประมวลกฎหมายอาญากาตาร์ได้บัญญัติชัดเจนว่า “หนังสือ สิ่งตีพิมพ์ หรือเนื้อหาที่เป็นลายลักษณ์อักษรอื่นๆ รูปภาพ ภาพถ่าย ฟิล์ม สื่อบุคคล หรือ สิ่งอื่นๆ” ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ⁷⁰
โรมาเนีย	✓	✓	✓	✓	✗ ⁷⁰
รัสเซีย	✓	✗	✗	✗	✗
รวันดา	✗	✗	✗	✗	✗
เซนต์คิตส์และเนวิส	✗	✗	✗	✗	✗
เซนต์ลูเชีย	✗	✗	✗	✗	✗
เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์	✗	✗	✗	✗	✗
ซามัว	✗	✗	✗	✗	✗
ซาน มารีโน	✓	✓	✓	✗	✗
เซาตูเมและปรินซิปี	✗	✗	✗	✗	✗
ซาลาดิอาระเบีย	✗	✗	✗	✗	✗

⁷⁰ ยังไม่กฎหมายเฉพาะเจาะจงในโรมาเนียที่กำหนดให้ ISP ต้องรายงานสื่อลามกอนาจารต้องสงสัย อย่างไรก็ตาม ยังมีกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดให้ ISP ต้องรายงานกิจกรรมผิดกฎหมายที่ต้องสงสัยทั้งหมดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ รายงานที่แจ้งต่อกระทรวงการสื่อสารและสังคมสารสนเทศจะเป็นตัวกำหนดว่าต้องมีการดำเนินขั้นตอนใดต่อไปเกี่ยวกับการพิจารณาตัดสินคดี จาก Serban Brebenel, เลขาธิการตรี สถานทูตโรมาเนีย, กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง Sandra Marchenko ผู้อำนวยการ The Koons Family Institute on International Law & Policy, ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (13 พฤษภาคม 2552) (ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ^{๗๑}
เซเนกัล	×	×	×	×	×
เซอร์เบีย	✓	×	✓ ⁷¹	×	×
เซเชลส์	✓	×	✓	✓	×
เซียร์ราลีโอน	×	×	×	×	×
สิงคโปร์	×	×	×	×	×
สาธารณรัฐสโลวัก	✓	✓	✓	✓	×
สโลเวเนีย	✓	×	✓ ⁷²	✓	×
หมู่เกาะโซโลมอน	×	×	×	×	×
โซมาเลีย	×	×	×	×	×
อัฟริกาใต้	✓	✓	✓	✓	✓

⁷¹ มาตรา 111a ของประมวลกฎหมายอาญาเซอร์เบียบัญญัติไว้ว่า “การถ่ายภาพ ฟิล์ม หรือ ภาพอื่นๆ ของผู้เยาว์” เพื่อจุดประสงค์ที่จะทำให้สิ่งนั้นมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ถือว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมาย มากไปกว่านี้ มาตรา 185 บัญญัติไว้ว่าการใช้ผู้เยาว์ในการผลิต “รูปภาพ เสียงและภาพ หรือ สิ่งอื่นๆที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก” ผู้เขียนมีการเน้น *ดูที่ตัวพิมพ์หนา*

⁷² มาตรา 187 (2) ประมวลกฎหมายของสโลเวเนียบัญญัติไว้ว่า การทูลกรณผู้เยาว์ “เพื่อที่จะเป็นการผลิตรูปภาพ เสียงและภาพ หรือสิ่งอื่นๆของสื่อลามกอนาจาร” ว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย มาตรา 187(3) บัญญัติว่าการกระทำของผู้ใดที่ “ผลิต เผยแพร่ ขาย นำเข้า ส่งออก ...” หรือ จัดส่ง [วัตถุการแสดงผลหรือพรรณากเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารของผู้เยาว์] “ไม่ว่าในทางอื่นใด หรือผู้ที่ครอบครองวัตถุนั้นโดยมีเจตนาที่จะผลิต เผยแพร่ ขาย นำเข้า ส่งออก หรือ จัดส่ง ไม่ว่าในทางอื่นใด ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย” ผู้เขียนมีการเน้น *ดูที่ตัวพิมพ์หนา*

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP*
เกาหลีใต้	✓	✓	✓	✓	✗
สเปน	✓	✗	✓ ⁷³	✓	✗
ศรีลังกา	✓	✗	✗	✓	✗
ชูดาน	✗	✗	✗	✗	✗
ชุนนาม	✓	✗	✓	✓	✗
สวาซิแลนด์	✗	✗	✗	✗	✗
สวีเดน	✓	✗	✓ ⁷⁴	✓	✗ ⁷⁵

⁷³ มาตรา 189(1)(a) ของประมวลกฎหมายอาญาสเปน บัญญัติไว้ว่าการใช้ผู้เยาว์ "เพื่อที่จะเตรียมการประเภทใดๆ" ของวัตถุสื่อลามกอนาจาร ถือว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมาย มาตรา 189(1)(b) บัญญัติถึงการผลิต การขาย การเผยแพร่ การแสดง หรือ การเอื้ออำนวยการผลิต การขาย การเผยแพร่ หรือ นิทรรศการ ของสื่อลามกอนาจารเด็ก "ประเภทใดๆ" โดยไม่ว่าจะมี "วิธีการใดๆ" และมาตรา 189(7) ได้ย้ำถึง "ประเภทใดๆ" "วิธีการใดๆ" ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย *ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา*

⁷⁴ หลักประมวลกฎหมายอาญาของสวีเดนได้วางกฎที่สามารถนำไปใช้โดยไม่คำนึงถึงเงื่อนไขทางเทคโนโลยีที่ต้องมีก่อน "จะไม่มีการละเว้นการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก และดังนั้น บทที่ 16 มาตรา 10a ของกฎหมายประมวลอาญาสวีเดนได้ขยายขอบเขตของการกระทำผิดโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวอำนวยความสะดวกในการกระทำผิดนั้น จดหมายจาก แอนเนท นิลสัน (Anette Nilsson) เลขาธิการใหญ่ สถานเอกอัครราชทูตสวีเดน กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง เจสสิกา ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการบริหาร ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (23 กุมภาพันธ์ 2549) (จดหมายที่ครบสมบูรณ์ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁷⁵ ในปี 1998 สวีเดนได้มีพระราชบัญญัติ (1998:112) เกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของระบบคณะกรรมการดูแลข้อมูลข่าวสาร (BBS) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะป้องกันการแพร่ของสื่อลามกอนาจารเด็กโดยการที่ให้ผู้ให้บริการ BBS ได้ตรวจดูเนื้อหาสาระของ BBS ผู้ให้บริการ BBS มีหน้าที่จะต้องลบด้วยวิธีการใดๆที่จะป้องกันการเผยแพร่ข้อความที่มีเนื้อหาสาระเชิงอาชญากรรมรวมถึงเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก จดหมายจาก แอนเนท นิลสัน (Anette Nilsson) เลขาธิการใหญ่ สถานเอกอัครราชทูตสวีเดน กรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง เจสสิกา ซาร์รา (Jessica Sarra) ผู้อำนวยการบริหาร ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (23 กุมภาพันธ์ 2549) (จดหมายที่ครบสมบูรณ์ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ⁷⁶
สวิตเซอร์แลนด์	✓	✓	✓	✓	✗ ⁷⁶
ซีเรีย	✗	✗	✗	✗	✗
ทาจิกิสถาน	✓	✗	✗	✗	✗
แทนซาเนีย	✗	✗	✗	✗	✗
ไทย	✗	✗	✗	✗	✗
ติมอร์ เลสเต	✗	✗	✗	✗	✗
โตโก	✗	✗	✗	✗	✗
ดองกา	✓	✓	✓	✓	✗
ดริเนดเดและโตเบโก	✗	✗	✗	✗	✗
ดูนิเชีย	✓	✗	✓ ⁷⁷	✗	✗

⁷⁶ ISP ไม่ได้มีหน้าที่ตามกฎหมายในการติดตามและรายงานสื่อลามกอนาจารเด็ก อย่างไรก็ตาม สวิตเซอร์แลนด์ได้จัดตั้งองค์กรพิเศษขึ้น ชื่อว่า Cybercrime Coordination Unit Switzerland (CYCO) – ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ประชาชนสามารถรายงานการกระทำต่อสงสัยทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ CYCO ยังทำหน้าที่สืบค้นการกระทำผิดทางอาญามบนอินเทอร์เน็ตอย่างแข็งขันและรับผิดชอบในการวิเคราะห์อย่างละเอียดเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมบนโลกไซเบอร์ ทั้งนี้ ประชาชนทั่วไปสามารถรายงานกรณีที่เป็นสื่อลามกอนาจารเด็กต่อ CYCO ได้ ในปัจจุบันนี้ ISP ประมาณ 80% ในสวิตเซอร์แลนด์ต่างมีข้อตกลงร่วมกับ CYCO จัดหมายจากเออร์ส ซิสวีเลอร์ (Urs Ziswiler) เอกอัครราชทูตสวิตเซอร์แลนด์ ประจำกรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง มัวรา ฮาร์ตี (Maura Harty) อดีตผู้อำนวยการด้านนโยบายอาวุโสของศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (11 ธค. 2552) ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

⁷⁷ มาตรา 234 ของประมวลกฎหมายอาญาดูนิเชียบัญญัติไว้ว่า นอกเหนือจากข้อความอื่นแล้ว การใช้ “การบันทึกภาพใดๆ หรือภาพถ่าย” ที่แสดงหรือพรรณนาให้เห็นถึงสื่อลามกอนาจารเด็ก เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้เขียนมีการเน้น ดูที่ตัวพิมพ์หนา

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP ^{๗๘}
ตุรกี	✓	✗	✗	✓	✗
เดนมาร์ก	✗	✗	✗	✗	✗
ดูวาลู	✗	✗	✗	✗	✗
ยูกันดา	✗	✗	✗	✗	✗
ยูเครน	✓	✓	✓	✓	✗
สหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์	✗	✗	✗	✗	✗
สหราชอาณาจักร ^{๗๘}	✓	✓	✓	✓	✗ ^{๗๙}
สหรัฐอเมริกา	✓	✓	✓	✓	✓
อุรุกวัย	✓	✓	✓ ^{๘๐}	✗	✗

^{๗๘} เพื่อจุดประสงค์ของรายงานฉบับนี้ สหราชอาณาจักรรวมถึงประเทศอังกฤษและเวล

^{๗๙} สหราชอาณาจักรไม่มีกฎหมายระบุอย่างชัดเจนให้ ISP ต้องรายงานรูปภาพต้องสงสัยเกี่ยวกับการละเมิดเด็กต่อเจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมายหรือต่อเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ อย่างไรก็ตาม ISP อาจต้องรับผิดชอบต่อนโยบายของบุคคลภายนอก หากตนเองเป็นผู้ให้บริการโฮสต์หรือจัดเก็บเนื้อหาดังกล่าวไว้ในเซิร์ฟเวอร์ของตน ทั้งนี้อาจมีการครอบครองเกิดขึ้นภายในเขตอำนาจศาลที่เซิร์ฟเวอร์ตั้งอยู่ในสหราชอาณาจักร การครอบครองเนื้อหาดังกล่าวถือเป็นการกระทำผิด และ ISP ผู้นั้นต้องรายงานเกี่ยวกับสื่อการละเมิดเด็กที่ต้องสงสัยให้แก่เจ้าพนักงานบังคับใช้กฎหมายทันทีที่ทราบเรื่อง จดหมายจากนิค เลวิส (Nick Lewis) ที่ปรึกษา สถานทูตเกรทบริเทน ประจำกรุงวอชิงตัน ดีซี ถึง มัวร์ ฮาร์ตี (Maura Harty) อดีตผู้อำนวยการด้านนโยบายอาวุโสของศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ (16 ธค. 2552) ถูกจัดเก็บไว้ที่ศูนย์นานาชาติเพื่อการป้องกันและดูแลเด็กหายและเด็กที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบ)

^{๘๐} กฎหมายของสาธารณรัฐอุรุกวัย ที่ 17.815 ได้บัญญัติไว้ว่า การกระทำใดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย (ตัวอย่างเช่น มาตรา 1 “ไม่ว่าจะผลิตหรือทำสื่อลามกอนาจารในทางใดก็ตาม” มาตรา 2: “ไม่ว่าโดยวิธีการใดๆ ที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ การกระจาย นิทรรศการ การจัดเก็บหรือการครอบครองของสื่อลามกอนาจารเด็ก”)

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	"สื่อลามกอนาจารเด็ก" จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP*
อุซเบกิสถาน	×	×	×	×	×
วานูอาตู	✓	✓	✓	✓	×
เวเนซุเอลา	✓	✓	✓	×	×
เวียดนาม	×	×	×	×	×
เยเมน	×	×	×	×	×
แซมเบีย	×	×	×	×	×
ซิมบับเว	×	×	×	×	×

บทสรุป

กว่าหกปีที่ผ่านมา งานวิจัยของ ICMEC

เกี่ยวกับสถานะของกฎหมายว่าด้วยสื่อลามกอนาจารเด็กทั่วโลกได้แสดงให้เห็นว่าสถานะดังกล่าวมีความก้าวหน้าอย่างช้าๆ และมั่นคง

มีการจัดทำเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศหลากหลายรูปแบบซึ่งจะช่วยเพิ่มการตระหนักรู้และสอดคล้องกับกรณีฉุกเฉินใหม่ๆ ทางด้านนี้ อย่างไรก็ตาม เป็นที่ชัดเจนว่ายังมีอีกหลายประเทศที่ต้องดำเนินการโดยทันที

หากเราต้องการเห็นอนาคตที่มีความปลอดภัยมากขึ้นสำหรับเด็กๆ บนโลกนี้

ในขณะที่การต่อสู้กับปัญหาสื่อลามกอนาจารเด็กนั้น ทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นงานที่น่ากังวลใจ

และการทำให้กฎหมายทั้งหลายเป็นกฎหมายเดียวกันนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะจัดการปัญหาที่กำลังเติบโตและที่เป็นปัญหามากขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1700 Diagonal Road, Suite 625 ♦ Alexandria, Virginia 22314-2844 ♦ USA
โทร +1 703 837 6313 ♦ แฟกซ์ +1 703 549 4504 ♦ www.icmec.org